

புத்தெழில்

7

திங்கள் இதழ்

★

ஐப்பசி 1989

★

உள்ளே.....

- ★ இ. முருகையன்
- ★ திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்
- ★ நிரஞ்சனை
- ★ இன்பன்
- ★ திருணு
- ★ மேகலா
- ★ யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்
- ★ பாரதிதாசன்
- ★ பாப்டைலான்

மற்றும் பலரின் படைப்புகள்

விலை: ரூபா 6-00

ஆங்கில மருந்து வகைகள்
தமிழ் மருந்து வகைகள்
எண்ணை வகைகள்
மருந்துச் சரக்குகள்
குழந்தைகளின் பால்மா
ஓடிக்கொலோன்
பவுடர் வகைகளும்
எவர்சில்வர் பொருட்கள்
பாட்சாலை உபகரணங்கள்
அழகுசாதனப் பொருட்கள்

அனைத்தையும் நியாயமான விலைக்குப் பெற
நாடுங்கள்!

பெற்றுக் கொள்ள
நாடவேண்டிய
ஒரே ஸ்தாபனம்

சாந்தி பார்மஸி
பஸ் நிலையம்
அச்சுவேலி

எம்மிடம் பாடசாலை உபகரணங்கள்

அன்பளிப்பும் பொருட்கள்

அழகுசாதனப் பொருட்கள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும்
பல வர்ண வாழ்த்து மடல்களும்
தினசரி பத்திரிகைகள் பெறவும்

அத்துடன்

★ பாட்டா பாதணிகள்

★ பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்

★ எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

★ லாஸ்டிக் நூல் வகைகள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ள
நாட வேண்டிய ஸ்தாபனம்

விநாயகர்

ஸ்ரோர்ஸ்

புத்தூர்

இந்த இதழில்

எத்தகைய முயற்சிகள் எடுக்கின்றபோதிலும் நாம் நினைப்பது போன்று எல்லாம் அமைந்து விடுவதில்லை. ஏதாவது ஒரு வகையில் நாம் நினைத்ததற்கு மாறாக அமைந்து விடும் என்பது நியதி போலும் அந்த வகையிலேயே எமது புத்தெழிலும் சிறிது இடைவெளியைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆயினும் வாசக அன்பர் களிடமிருந்து வந்த கடிதங்கள் தடைகளையுந் தாண்டி முன்னேற உற்சாகம் அளிக்கின்றன. இத்தகைய பேராசுவ கண்டு மலையை யும் புரட்டும் வேலைக்கு ஒப்பான காரியங்களைச் செய்யலாம்.

முன்னைய இதழ்கள் தாங்கி வந்த தரமான விடயங்களைப் போன்று இந்த இதழும் தரமான விடயங்களைத் தன்னகத்தே தாங்கி வருகின்றது.

ஈழத்துக் கவிஞர்கள் வரிசையில் ஒமக்கென முத்திரை பதித்த கவிஞர் திரு. முருகையன் அவர்களின் “வெறுவெளிச் சுடலை மேட்டில்” என்ற கவிதை வெறுங் கற்பனையாக இல்லாமல் உண்மையின் உருவமாக நடைமுறை வாழ்க்கையின் வெளிப் பாடாக அமைகின்ற வகையில் இதில் இடம் பெறுகின்றது.

நாவல் சிறுகதை, உலகில் என்றும் தனித்துவத்துடனும், நிலைத்து நிற்கும் எழுத்தாளர் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள். இவர் எமது இதழில் எழுதிவரும் ‘முதுகில் ஊரும் தம்பலப் பூச்சி’ தொடர் நவீனம் எம்மவர் நிலையில் ஓரளவு எடுத்துச் செல்லும் வகையில் இந்த இதழிலும் இடம் பெறுகின்றது. அவரது தொடர் நாவலின் சிறப்புக்கு வருங் கடிதங்களே சான்று.

சென்று இதழில் ‘பெண்ணின் பெருமை’ எனும் கட்டுரை மூலம் அறிமுகமான ‘தமிழினி’ அவர்கள் இந்த இதழில் ‘நிறுபூத்த நெருப்பாய் இன்னமும்’ எனும் கதையைப் படைத்திருக்கிறார். சமுதாயத்தில் வக்கரித்த சாதிக் கொடுமைகளைத் தம் கதையில் கூறியுள்ளார்.

இவரைப் போன்று யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைநிலையினை சமூகக் குறைபாடுகளை ‘முகாரிதான் பாடு’ எனும்

கவிதை மூலம் 'இன்பன்' அவர்கள் இந்த இதழில் தெளிவாக்கி யுள்ளார்.

'நிரப்பமுடியாத இடைவெளி' என்ற சிறுகதையை எழுது இதழில் முன்பு எழுதிய 'திருணா' அவர்கள் எழுதிய நெஞ்சில் உரமுயின்றி... என்ற கதையும் இதில் இடம் பெறுகின்றது. சுய நலப் பேய்களாய் நாடுவிட்டுச் செல்லும் மாந்தரைப் பற்றிக் கூறும் வகையில் இவரின் இக்கதை அமைகின்றது.

இந்த இதழ் மூலம் 'பாடம் படிப்போம்' எனும் தொடர் நாடகம் ஆரம்பமாகின்றது.

வழமை போல் இந்த இதழிலும் புதிய எழுத்தாளர் அறிமுகம் இடம் பெற்றுள்ளது. செல்வி கு. நிரஞ்சனை எனும் மாணவியே இவ்வறிமுக எழுத்தாளர். இவர் தற்போது உயர்தர வகுப்பில் படிக்கின்றார். கோப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 'பல்லவி' தொடங்குமுன் கரணம் முடிந்தது' எனும் கதை இவரை அறிமுகப்படுத்துகின்றது அன்புள்ள வாசகர்களே எம்மால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் எழுத்தாளர்களுக்கு தீங்கள் வழங்கும் ஆதரவும் வாழ்த்தும் இவருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

செல்வி. மேகலா சிவப்பிரகாசம் எனும் இளம் எழுத்தாளர் எழுதிய 'புலனாகாத தடைகள்' எனும் சிறுகதையும் இந்த இதழில் இடம் பெறுகின்றது.

இவற்றைவிட யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் முன்பு எழுதிப் பிரசுரமான 'சிறநாட்டாரின் தமிழ்த்தொண்டு' எனும் கட்டுரை புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதை ரஷ்ய எழுத்தாளர் 'பாப்டைலான்' அவர்களின் 'பலத்த மழை பெய்யப்போகின்றது' எனும் கதை. இவை மறுபிரசுரமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிந்தளவு தரமான படைப்புகளுடன் வரும் இம்மாதப் புத்தெழிலையும் உள்ளன்போடு ஏற்றுவந்து கருத்துக்களை எழுதுமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

- ஆசிரியர்

புத்தெழில்

என்னை நன்றும் இறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே

திருமுலர்

எழில் 1

ஐப்பசி 1989

துளிர் 7

உதவிக்கரம் நீள வேண்டும்

ஈழத்தில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் குறிப்பாகச் சஞ்சிகைகள் உயிரைக் கையில் பிடித்த வண்ணம் வெளிவருகின்றன. இதற்குக் காரணம் பொருளாதார நிலையும், எழுத்தாளர், வாசகர்களின் ஒத்துழைப்பு இன்மையும் என்று கூறலாம். இன்னமும் எம்மவர்களுக்கு வெளிநாட்டு மோகம் இருப்பது போன்று தமிழ் நாட்டில் வெளிவருஞ் சஞ்சிகைகள் மட்டுமே இனிக்கின்றனவாக உள்ளன. எமது நாட்டில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் பல தோன்றி சில இடையில் நின்றுவிட்டன. சில இன்னமும் பகிரதப் பிரயத் தனத்துடன் வெளிவருகின்றன. அவையும் குறைந்தளவு பிரதி களாக பொருள் நட்டத்தில் வெளிவருகின்றன. தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி, கலை மகள் முதலான சஞ்சிகைகள் எமது நாட்டில் விற்பனையாகும் அளவிற்கு எமது நாட்டுச் சஞ்சிகைகள் விற்பனையாவதில்லை. இவற்றைவிட பொம்மை, ஜெமினி சினிமா, பேசும் படம் போன்ற சினிமாப் பத்திரிகைகள் அமோகமாக விற்பனையாகின்றன. இவை விற்பனையாகும் அளவிற்கு எமது நாட்டுச் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் எம்மவர் மத்தியில் விற்பனையாகாததை எண்ணும்போது மிக வேதனைப்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகள், வார மலர் இதழ்களை அதிக விலைக்கு வாங்கும் தமிழ் வாசகர்கள், ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளை குறைந்த விலைக்கு வாங்கக்கூட முன்வரு கிறார்களில்லை. வியாபாரிகளும், தென்னிந்திய வெளியீடுகளுக்கு

அளிக்கும் மதிப்பினை ஈழத்து வெளியீடுகளுக்கு அளிப்பதில்லை. சில முகவர்கள் தென்னிந்திய வெளியீடுகளை மட்டுமே விற்பனை செய்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் அவை அதிகம் விற்பனையாக வதேயாகும்.

ஏனைய நாடுகளில் இந்தியா உட்பட பத்திரிகைத்துறைக்கு அரசின் பேருதவி கிடைக்கின்றது. இவ்வுதவியினால் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் வாசகர்களின் ஆதரவையும் பெற்றுவிடுவதனால் நிலைத்து நிற்கின்றன.

ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரை அரசின் உதவியும் இல்லை வாசகர் உதவியும் இல்லை. இந்நிலையில் எவ்வாறு ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் சஞ்சிகைகளும் வளரமுடியும். அரசு உதவி கிடைக்காத போதிலும் வாசகர், எழுத்தாளர் ஆதரவு போதியளவு கிடைத்தாலே போதும்.

எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் : புதிய சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதுவதற்கே தயங்குகின்றார்கள். தமது பிரபலம் குறைந்துவிடும் என்ற தயக்கமோ என்னவோ? புதிய சஞ்சிகைகளுக்கு புதிய எழுத்தாளர்களின் பேராசிரியர் அதிகம். ஆயினும் வளர்ந்தவர்கள் புதிய சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதி அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும்.

- ஆசிரியர் -

காணி நிலம் வேண்டும்

காணி நிலம் வேண்டும் - பராசக்தி
காணி நிலம் வேண்டும் - அங்கு
தூணில் அழகியதாய் - நன்மாடங்கள்
துய்ய நிறத்தினதாய் - அந்தக்
காணி நிலத்திடையே - ஓர் மாளிகை
கட்டித் தர வேண்டும் - அங்கு
கேணியருக்கினிலே - தென்னை மரக்
கீற்று மிளநீரும்

பத்துப் பன்னிரண்டு - தென்னைமரம்
பக்கத்திலேவேணும் - நல்ல
முத்துச் சுடர் போலே - நிலாவொளி
முன்பு வரவேணும் - அங்கு
கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து
காதிற்பட வேணும் - என்றன்
சித்தம் மகிழ்ந்திடவே - நன்றாயினந்
தென்றல் வரவேணும்

பாட்டுக் கலந்திடவே - அங்கேயொரு
பத்தினிப் பெண் வேணும் - எங்கள்
கூட்டுக் களியினிலே - கவிதைகள்
கொண்டு தரவேணும் - அந்தக்
காட்டு வெளியினிலே - அம்மா நின்றன்
காவலுற வேணும் - என்றன்
பரட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையகத்தைப்
பாலித்திட வேணும்.

பாரதியார்

தங்கைக்கு ஓர் மடல்

அன்புத் தங்கை மணிமேகலைக்கு,

எனது அன்பு வணக்கம்

தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் உன்னுடன் இடையில் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை அதற்காக என்னை மன்னிப்பாயாக. அன்பின் ஊற்றிடம், பண்பின் உறைவிடம், கருணையின் உருவம் பெண்மை என்பதற்கிணங்க உன்னை நான் காணுகிறேன். உனது உயர்ந்த இயல்புகள் உன்மீது எனக்கு பெருமதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

மண்ணில் பிறந்தார் ஒவ்வொருவரும் மாண்புடன் வாழ வேண்டும், எம்மால் பிறர் வாழ வேண்டும் என்பது உனது தாரக மந்திரம். வெறும் அலங்காரப் பதுமைகளாக, ஆடம்பரப் பிரியர்களாக, நகை சுமக்கும் பெண்களாக இன்றைய பெண்கள் வாழுகின்ற போதிலும் அவர்களில் எல்லாம் விதிவிலக்காக நீ விளங்குகின்றாய். உன்னை நான் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாய்க் காண்கின்றேன். பெண்மை மென்மையானது பூப் போன்ற வள் பெண் என்றெல்லாம் இலக்கியங்கள் கூறியுள்ளன. ஆனால் அவை கூறியது போன்று பெண்கள் பூவாக மதிக்கப்படுகின்றார்களா? அற்ப பூமுவாகவல்லவா மதிக்கப்படுகின்றார்கள். எத்தனை எத்தனை பிரச்சனைகளுக்கு பெண்கள் முகங் கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் இப்பெண்கள் அப்பாவித்தனமாகத் தம் பிரச்சனைகளை உணராதவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்கள் வாயிருந்தும் ஊமைகளாக இருப்பதனால் தொடர்ந்தும் பல துன்பங்களுக்குள்ளாகி வருகின்றார்கள்.

பெண்கள் மென்மையானவர்களாயினும் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார்கள். அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. அவ்விலக்கியங்களை நீ படித்திருக்கின்றாய். தொடர்ந்தும் படி. அப்போதுதான் பெண்மையின் பெருமையை முழுமையாக அறியமுடியும் என்று கூறி அடுத்த மடலில் தொடர்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

அண்ணா தமிழ்தாசன்

பிறநாட்டார் தமிழ்த் தொண்டு

சுதானந்த பாரதியார்

உலக மொழிகளில் தமிழுக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு. கதையைப் போற்றும் அயலார் குறையும் போற்றுகின்றனர். ஏன் ஐரோப்பிய யாத்திரையில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தமிழை விரும்பும் நண்பரைக் கண்டேன். நான் பேசிய கூட்டங்களில் தமிழ்ப் பாடல்களைச் சொல்லி ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலும் மொழி பெயர்த்தேன். அப்போது ஐரோப்பியர் ஆர்வத்துடன் கேட்டனர்: “உங்கள் மொழி அருவி முழக்கம்போல் இருக்கிறது” என்றனர். பாரிஸ் பொது நூலகத்தில் சூங்க இலக்கியங்கள் பல கண்டேன், லண்டன் நூலகத்தில் அரிய தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. ரோமில் வாடிகன் கோயிலைக் காணவந்த ஒரு பெரியார் “திருக்குறளில் பைபிளைக் காணுகிறேன்” என்றார்.

“இனிய உளவாக இன்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்த தற்று”

என்ற குறையும் சொன்னார். ஒரு ஜேர்மன் அறிஞரை டிரெஸ்டனில் கண்டு பேசினேன்; அவர் ‘மூன்றாம் பேரைத் தடுக்க ஒரேவழி திருக்குறள் வழியே வாழுதல்’ என்றார்.

2

தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் செய்த தொண்டு தமிழ் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுவிட்டது. டாக்டர் போப், தெ நோபிலி, கால்டுவெல், பர்தலோமியோ, ரேனியர், வீரமாமுனிவர் முதலியோர் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணியை உலகம் அறியும். பர்தலோமியோ ஃஜேகென்பேக் - டென்மாக்கியர்; அவர் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர். டேனிஷ் மன்னன் பிரெடரிக் IV அவரைத் தரங்கம்பாடிக்கு அனுப்பினான். அங்கே அவர் 1706ம் ஆண்டு வந்து டேனிஷ் மிஷனைத் தொடங்கினார்; ஆறு ஆண்டுகளில் தமிழ் கற்றுப் புலமை பெற்றார்; உடனே தமிழ் இலக்கியம் ஒன்று எழுதினார்; பைபிளைத் தமிழாக்கினார்; ஓர் அச்சகம் நாட்டினார்; பைபிளை வெளியிட்டார்; தமிழைக் கொண்டு சமயப் பணியில் அவர் வெற்றி பெற்றார். ரேனியர் எனும் பாதிரியார் 1853ஆம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கணம் செய்தார்; தமிழின் இனிமையை உலகிற்கு விளக்கினார்.

ராபர்டு நோபிலி என்ற சாமியார் தமிழும் வடமொழியும் கற்றறிந்தார். காவியுடுத்து அந்தண ஓழுக்கம் பற்றித் ‘தத்

துவ போதசாமி' என்று புனைபெயர் பூண்டு, பல்லக்கேறி, ஊர் ஊராகச் சென்று ஏராளமான தமிழரை கிறிஸ்தவர் ஆக்கினார். இவர் சுமார் லட்சம் பேர்களை மதம் மாற்றினார். இவர் வேத முழக்கத்துடன் தேவார முழக்கமும் செய்து சென்றார்.

இவர்களைவிடப் பெரும் புலமை பெற்றவர் டாக்டர் ஜி. யூ. போப்பையர். இவர் 1802 ஆம் ஆண்டு நோவா ஸ்காசியாவில் பிறந்து, ஹொக்ஸ்டன் கல்லூரியில் கற்றுப் பட்டம் பெற்றார். 1839 ஆம் ஆண்டு வெஸ்லியின் கோயில் பாதிரியாகத் திரு நெல்வேலிக்கு வந்தார். அங்கே இங்கிலாந்து சர்ச்சில் பணி புரிந்தார். இவர்த்தத் தமிழில் அடங்காத காதல் வளர்ந்தது. தமிழ் மொழியை நன்றாகப் பயின்றார். 1849ல் இவர் லண்டனுக்கு வந்து ஆகஸ்ட் போட்டில் தமிழின் அருமையைப் பற்றிப் பேசினார். திரும்பி வந்ததும் இவர் 1851 இல் தஞ்சையில் ஒரு கல்லூரி கண்டார். உதக மண்டலத்தில் இருந்தபோதே இவர் திருக்குறளையும், திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் உலகிற்கு தந்தார்; பங்களூரில் இருந்தபோது, மணிமேகலைக் கதையை ஆங்கில உரைநடையில் எழுதினார்; பிறகு நாலடியாரை ஆங்கிலமாகக் கினார். நானும் முதலில் போப்பின் மொழி பெயர்ப்பைப் படித்தே திருக்குறளின்பத்தை ஆழ்ந்தறிந்தேன்.

சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாகரிகம் பெற்ற தமிழரின் கலை வளத்தைப் போப்சாமியார், ஐதோப்பியர் வியக்கும்படி விளக்கினார். ஆங்கில இலக்கிய இதழ்களில் இவர் தமிழின் பெருமையைக் கட்டுரைகளாக எழுதினார். ராயல் ஆரியாட்டிக்குவார்ட்டர்லி (Royal Asiatic Quarterly), தி இன்டியன் ஆண்டிக்குவரி (The Indian Antiquary), இன்டியன் மாகஜின் (Indian Magazine) முதலியவற்றில் இவர் எழுதிய கட்டுரை கட்டுரைகள் இன்னும் ஆராய்ச்சியாளருக்குப் பயனுகின்றன.

சைவத் திருத்தொண்டரைப் பற்றியும் கவிஞரைப் பற்றியும் இவர் ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகள் எழுதினார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு முதலிய சங்க இலக்கியங்களின் நயத்தை இவரே உலகிற்கு விளக்கினார். இவர் எழுதிய சிற்றிலக்கணத்தையே நாங்கள் சிறுவயதில் படித்தோம். இன்னும் அது மாணவருக்கு பயனுகிறது டாக்டர் வினஸ்லோ என்பவர் தமிழ் ஆங்கில அகராதி யாத்தார். அதையே போப்பையர் வளப்படுத்தினார். அப்போது சென்னையில் அகராதிக்குழு (லெக்ஸிகன்) கமிட்டி இருந்தது இந்திய மந்திரியே அந்தக் குழுவுக்கு மேற் சொன்ன அகராதியை அனுப்ப வெளியிடச் செய்தார். இந்த அகராதியே சிறுவயதில் எங்களுக்குப் பயனானது. இவ்வாறு பல

வழியில் தமிழ்ப் பணியாற்றிய போப்பையரை. மந்திரி ஜன் மார்னி பிரபு 'பெரும் புலவர்மணி' எனப் போற்றினார். இவர் மொழி பெயர்த்த திருக்குறளை விக்டோரியா மகாராணியார் கூடப் படித்தார்.

அயராத்த தமிழ்ப் பணியாற்றிய இப்புலவர்மணிக்கு 1906ம் ஆண்டு ஆசிய அரசவைச் சங்கம் (ராயல் ஆரியாட்டிக் சொஸைட்டி) தங்கப் பதக்கம் வழங்கியது. 1880ம் ஆண்டு இவர் தமிழ் கதையைவிட்டு இங்கிலாந்து சென்றபோது நமது புலவர்மணிகள் போற்றி செய்து வழியனுப்பினர். ஆகஸ்ட்போர்டு கழகம் இவருக்கு எம். ஏ. பட்டம் வழங்கியது. இவர் இறுதிமட்டும் பாலியன் கல்லூரியில் ஐ. சி. எஸ். (இந்திய ஊழிய) மாணவருக்குத் தமிழும் தெலுங்கும் கற்பித்தார். தமிழ் பணியை இவர் தவமாகக் கொண்டார். 1907ம் ஆண்டு இவர் பரமபிதாவின் திருவடி சேர்ந்தார். அப்போதும் இவர் அருகே திருவாசகமும் திருக்குறளும் பைபிளூடன் இருந்தன. தமிழ் மாணவனாக வாழ்ந்த இவர் தமது நடுகல்லிலும் தமிழ் மாணவன் என்றே குறிக்கச் செய்தார்.

3

கால்டுவெல் பாதிரியார் மதுரையிலும் திரு நெல்வேலியிலும் அரிப சமயப்பணியுடன் தமிழ்ப்பணியும் செய்தார். தொல்காப்பியம் முதல் திருக்குறள் வரையில் அவர் பல காப்பியங்கள் ஆராய்ந்தார். பல மொழிகளில் தமிழ்மொழி கலந்து பயில்வதை அவர் கண்டு பிடித்தார். தமிழ் வரலாற்றை அவர் ஆராய்ந்தார். கிராம மக்களுக்கு அவர் தமிழறிவு புகட்டினார். அவர் செய்த தமிழ் தொண்டுகளை தமிழர் என்றும் எப்போதும் மறக்க முடியாது.

4

அனைவருக்கும் சிகரம்போல் தோன்றினார் வீரமாமுனிவர். பாதிரிமார் பணிகளுக்கு பொன்முடி கவிழ்த்ததுபோல் இவரது பணி நலம் துலங்குகிறது. தமிழ் உள்ள மட்டும் இவர் நூல்களும் புகழோங்கி விளங்கும். இவரை தமிழ் வளர்த்த தந்தை என்றால் மிகையாகாது. வீரமாமுனிவர் 1680ம் ஆண்டு பெருங்கவி விர்ஜில் (Virgil) பிறந்த இத்தாலியில், வெனிஸ் நகரில் ஒரு செல்வ குடும்பத்தில் தோன்றியவர். இவரது இயற்பெயர், கான்ஸ் டன் ஸியஸ் பெஸ்கி. பெஸ்கி என்பது குடும்பப் பெயர். கான்ஸ் டன் ஸியஸ் என்றால் உறுதி, வீரம், தைரியம், வைராக்கியம் என்று பொருளாகும். ஆதலால் இவர் தமிழ் நாட்டில் வீரமாமுனிவராகவும், தைரியநாதராகவும் விளக்கினார். இவர் ரோமில் கலையும் சமய சாஸ் திரங்களும் பயின்ற

30ம் ஆண்டில் குருக்களானார். இலத்தீன், இதாலியம், பிரெஞ்சு, கிரேக்கம், ஆங்கிலம் ஆகிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்ற இப்புலவர் பிரான்சிஸ் முனிவர் போன்ற கிறிஸ்து பக்தியும், சாவேரியார் போல் சிவை தொண்டார்வமும் கொண்டு போப்பாண்டவர் கட்டளையைத் தாங்கி மதுரைக்கு வந்தார்.

பாண்டிநாடு இவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்ததுடன், தமிழ் இவர் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. சுப்ரதீபக் கவிராயர் என்னும் பெரும் பாவலரிடம் இவர் இருபத்தைந்தாண்டுகள் தமிழ் மொழியை நிறைவாகக் கற்றுணர்ந்து ஐந்திலக்கணமும் அறிந்த பாவலரானார். 67 வயது வரையில் தமிழகத்திலிருந்து சுமார் நாற்பதாண்டுகள் பொதுநலம் புரிந்தார் இப்புண்ணியர். இவர் எப்போதும் சிற்றூர்களிலேயே அடக்கமாய் இருந்து பொது மக்களுக்குத் தமிழும் அறநெறியும் பயிற்றினார். கோணங்குப்பம் என்னும் சிற்றூரிலே அழகான மாதாக் கோயில் கட்டி, அங்கேயே கலைத்துவம் புரிந்து இவர் தேவாம்பாணி அருளினார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தேவாம்பாணி அரங்கேறியது. அதைச் செவிமடுத்த புலவர்களே இப்பாவலருக்கு 'வீரமாமுனிவர்' என்ற காரணப் பெயரை கட்டிப் பெருமை செய்தனர். இதைத் தவிர இவர் திருவாரூர்க் கலம்பகம், அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி, அடைக்கலமாலை, சித்திரின் அம்மாளை முதலிய பல செய்யுள் நூல்களை செய்தார். தமிழ் உரைநடைக்கு வழிகாட்டியவர் இவரே. இவர் எழுதிய பரமார்த்த குருகதை நகைச்சுவையில் இணையற்றது. வேதவிளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம் என்னும் இவருடைய இரண்டு நூல்களும் சிறந்த சன்மார்க்க விளக்குகளாகும். நிகண்டை உருத்தள்ளி வருந்திய அக்காலப் புலவருக்குச் சதுர அகராதி வகுத்தளித்தவர் இம்முனிவரே. இவர் வகுத்த அகராதியைத் துணைக்கொண்டே பிற்காலத்தில் பல அகராதிகள் எழுந்தன தமிழ் இலக்கணத்தை இவர் தொன்னூல் விளக்கமாகச் செய்து அளித்தார் இத்தொன்னூல் எழுத்து, சொல், யாப்பு, பொருள், அணி ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களையும் தழுவிய நன்னூலாக விளங்குகிறது. அந்நூலை மதுரைப் புலவர் வியந்து இவருக்குத் 'திருமறைச் செந்தமிழ்த் தேசிகர்' என்ற பட்டமளித்தனா.

தேவியநாதர் இலக்கிய - சமயத் தொண்டு மட்டும் செய்யவில்லை. அவர் அரிய திபாகி. தம்மையே பொது நலத்திற்குத் தந்து தூய துறவி. சன்மார்க்கத்தை நிலைநாட்ட இவர்பட்ட இடர்கள் பலகோடி. போரும் பொருமையும் நிறைந்த அந்தக் காலத்தில் துரோகிகளாலும், பகைவராலும், திருவிளிமுடராலும் இப்புண்ணியப் புலவர் பட்டபாடு கொஞ்சம் நஞ்சுமன்று.

வீரமாமுனிவர் கயிற்றூற்றின் அருகே குருக்கள்பாடியில் அருட்பணி செய்திருந்தார். ஒரு கயவன் அன்பன்போல் நடத்து அவரிடம் பெறவேண்டியதெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு. பக்கிரிவேடம் போட்டுத் தப்பி, அலங்குளத்துக்குச் சென்றான். அங்கே மதுரை நாயக்கர்படை வரிவகுலுக்காக முகாம் போட்டிருந்தது. கயவன் படைத் தலைவரிடம் கண்டபடி கோளேற்றி, குருக்கள் பாடி கிறிஸ்தவச் சாபியார் தன்னை அடித்து விரட்டியதாகவும், ஏராளமான பணம் புதைத்து வைத்திருப்பதாகவும், பாமரர்களை ஏமாற்றுவதாகவும் பொய் கட்டிவிட்டான். முரட்டுப்படை சினந்து வந்தது. கயவன் முனிவரைக் காட்டிக் கொடுத்தான். படைவெறியர் முனிவரைப் பிடித்துக்கட்டி சிறையிட்டு வருத்தினர். திருமடத்தைக் கொள்ளையிட்டனர். ஆனால் அங்கே சிலுவைத் தகடுகளே இருந்தன. முனிவர் பொறுமையைக் கண்டு வெறி தணிந்த படைவீரர் மன்னிப்புக் கேட்டனர்,

அவ்வூரில் அவர் சபைகூட்டி, சிலுவையடியாரைச் சேர்த்து அரிய பணிசெய்தபோது, சந்தாசாகெபு படையெடுத்தான். ஊர் நடுங்கியது, பொது மக்களுக்கு அஞ்சலமளித்து, வீரமாமுனிவர் தாமே பகைவரிடம் சிறைப்பட்டுச் சந்தாசாகெபுவிடம் சென்றார். சந்தாசாகெபுடன் அவர் பாரசீக மொழியிற் பேசினார். அவர் அறிவை வியந்த சந்தாசாகெபு தைரியநாதரைத்தன் மந்திரியாக்கி, விருதுகளும் பல்லக்குகளும் வழங்கி பெருமைப்படுத்தினான். அந்தக் காலம் எங்கும் போர் வெறியும், படுகொலையும் கொடுமை செய்தன. நாம் இருந்த ஊர்களில் எல்லாம் தைரிய நாயர் பொது மக்களுக்குப் புகலளித்து சன்மார்க்க போதனை செய்து கடவுளை நம்பும்படி வழிகாட்டினார்.

5

கலைக்கோயில் பொதுக்கோயில். சாதி மத வேறுபாடே அதில் இல்லை. உலக ஒற்றுமைக்கு கலைப்பண்பு பெரிய சாதனமாகும். தமிழ்க் கலைக்கோயிலில் மேற்கும் கிழக்கும் இணைந்து விளங்கும். சைவர், வைணவர், சமணர், பௌத்தர், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர் அனைவரும் அக்கோயிலில் அன்புத் தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள்; அறிவு விளக்கேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்; ஆர்வமாலை சூட்டி அணி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அணிமணி மாலைகளில் ஒரு வாடாக் கற்பகமாலை காண்கிறது. அதுதான் வீரமாமுனிவரின் 'தேவாம்பாணி' என்ற பெருங் காப்பியமாலை. 36 படலங்களும், 3615 செய்யுட்களும் கொண்ட இக்காப்பியம் புலவருக்கும் கடவுளடியாருக்கும் அரிய சிந்தனை விருந்தாகும். 'என்றுமுள தென்றமிழ் இயற்றி இசை கொண்டான்' என்று

கம்பர், அகத்தியரை சிறப்பித்த மொழிகளை, தேவாம்பாணி அருளிய முனிவருக்கும் பொருந்தும். இம்முதுபெருங்கவிஞருக்கு அமரத்தன்மையளித்த இம்மாபெருங் காவியம் கம்பராமாயணம் சிந்தாமணி, திருக்குறள் போன்ற சீரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த தால் எழுந்தது. இதில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாற்பொருளும் காணும்; இயற்கையழகின் விளக்கமும் காணும்; முதன்மையாகப் பேரின்பச்சுவை இக்காவியத்தில் பெருக்காகாணும். ஆகிர்தமரியாள் எழுதி வைத்த சூசை முனிவர் கதையே இந் நூலுக்கு முதல் நூலாகும். உலகத்தரும் இடர்களையெல்லாம் கடந்து கடவுளன்பர் மோட்ச வீட்டைதலை இப்பாவலர்; மலையருவிக்கு உவமித்து அரிப செப்புள் ஒன்று பாடியிருக்கிறார்:

“அஞ்சிலாஎதிர் அடுக்கிய கல்லெலாங்
கடந்தே,
எஞ்சிலாஎழில் இமைத்த நீள் மருதமும்
நீக்கித்,
துஞ்சிலாநதி தொடர்ந்தகல் கருங்கடல்
நோக்கல்,
விஞ்சையாரெல்லாம் வெறுத்துவீட்டைகுதல்
போன்றே”

ஆற்று வெள்ளத்தை, அணைபோட்டுத் தடுத்துக் கால்வாய் களாக்கி, உயிரை ஊட்டும் பயிர்களுக்கும் பாய்ச்சுகிறார்கள். அது போல, துறவிகளும் பொறியுலன்களைப் புறஞ்செல்லாமல், தடுத்தடக்கிப் புண்ணிய வழியில் செலுத்துகிறார்கள். இக்கருத்தை முனிவர் அழகாக விளக்கி இருக்கிறார்.

“நெறியு லாம்புனல் சிறைசெய்து பயன்பட
ஒதுக்கி,
வெறியு லாமலர் மிடைந்தல் வயல்விழி
விடுவார்,
பொறியுலாம் வழி போக்கிலது இயல்பட
அடக்கி,
நெறியு லாவுற நேரவை நிறுத்தினர்
போன்றே”

தொட்ட இடமெல்லாம் இப்படித் தேனும் பாலும் கனி ரசமும் கசிந்து பேரின்பச் சுவை தரும் தேவாம்பாணியைச் செய்த வீரமாமுனிவர் வளர்த்த தழிழ் வாழ்க!

6

இவ்வாறு பிறநாட்டார் செய்த தமிழ்ப் பணியால் உந்தப் பெற்று, யானும் எந்தாயின் பெருமையை உலகிற்கு விளக்க

எழுந்தேன். முதலில் இந்தியில் இராமலிங்க சுவாமிகள் வரலாறும், அருட்பா மொழிபெயர்ப்பும் எழுதினேன். பிறகு ஆழ்வாராதிகள் வரலாறும், திவ்வியப் பிரபந்தமும் இந்தியில் எழுதினேன். இவை வடநாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் ‘கல்யாண்’ இதழில் வெளிவந்தன வடநாட்டு நண்பர் தமிழ்ப் பெரியார் வரலாறுகளைக் கேட்டனர். தமிழ் அளித்த அருட் செல்வத்தை அறிந்தனர். ஆங்கிலத்தில் மகாத்மா இராமலிங்கம், மகரிஷி தாயுமானார், மாணிக்கவாசகர், திருவள்ளுவர், திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்பு முதலியவற்றைப் பல பத்திரிகைகளில் வெளிவிட்டு நூலாக்கினேன். இந்நூல்களைக் கண்டு எனது நண்பரான மோனாட் ஹெர்ட்ஸன், ரோமாரோலான் முதலியோர் தமிழ்ப் பெரியார் வரலாறுகளை முறையாக ஆங்கிலத்திலும், பிரெஞ்சிலும், ஜெர்மனியிலும் வெளியிட ஊக்கினார். ரோமாரோலான் எழுதிய மொழிகளை நான் மறக்கமுடியாது. அவற்றை இங்கே தமிழாக்கித் தருகிறேன்.

“தங்கள் ஆங்கில நூல்கள் என்னத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு சென்றன. தமிழில் இத்தகைய ஆத்ம ஒளிகளும், அருட் செல்வங்களும் உள்ளன என்பதை இன்றே அறிந்தோம். அவற்றை முறையாக வெளியிட நாங்கள் விரும்புகிறோம். முதலில் திருக்குறளை பிரெஞ்சில் சரியானபடி மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவோம். பிறகு அருட்பாவரட்டும். அவை ஐரோப்பாவைப் பிடித்த இரத்தக் காய்ச்சலுக்குச் சரியான மருந்தாகும். எங்கள் எண்ணத்தைப் போர் வெறிப் புயல் ‘குப்’ என்று அணைத்துவிட்டது. ஆனால் இன்றும் அந்த முயற்சி நடக்கிறது. தக்கார் கூட்டுற விருந்தால் உலகெலாம் அருள் முழக்கம் செய்யலாம்.

எனது ஜப்பான் செலவின்போது பாங்கொக்கில் சில நாட்கள் தங்கினேன். அங்கே மரகதபுத்தர் கோவிலில் இராமாயண ஓவியங்களைக் கண்டு வியந்தேன். அவை கம்பராமாயணத்தை ஒட்டி அமைந்தன சையாம் மந்திரி எனக்கு விருந்தளித்தார். அவரிடம் தமிழின் இனிமையைப் பற்றிப் பேசும்போதே “கம்பராமாயணம் எங்களுக்கு விருப்பம். தாங்கள் சையாம் சங்கத்தில் கம்பராமாயண நயங்களைப் பற்றிப் பேசுங்கள். கம்பனைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் விளக்குங்கள். நாங்கள் சையாமில் மொழிபெயர்த்துச் சுவைப்போம்” என்றார். நான் அவ்வாறே சில சொற் பொழிவுகள் ஆற்றினேன் சுந்தர காண்டச் செய்யுளைக் கேட்டுக் கேட்டுச் சையாமியர் மகிழ்ந்து போனார்கள். என் சொற் பொழிவு பத்திரிகைகனல் வந்தது. சையாம் மந்திரி கம்பராமாயண மொழி பெயர்ப்பை வேண்டினார்; வ. வே. சு. ஐயரின் ‘கம்ப ஆராய்ச்சி Study of Kampan’) என்ற நூலை அனுப்பி

னேன். சையாம் மொழியில் இராமகீர்த்தி என்ற நூலும் உள்ளது. மலாய், சையாம், இந்தோசீனா, கம்போடியா, இந்தோசியா முதலிய தென்கிழக்கு நாடுகளுக்கெல்லாம் இராமாயணக் கலை பரவியுள்ளது என்னலாம்.

7

சோவியத் ரஷ்யாவில் லெனின்கிராடு தலைநகரம். அங்கே ஆசியமொழிகள் டயிலும் கல்லூரியுள்ளது. அக்கல்லூரிப் புலவர் 'கல்யாண்' என்பவர் எனக்கு விருந்தளித்தார். ஓர் அம்மையார், மொழி பெயர்த்த பகவத் கீதையை எனக்கு தந்தார். அங்கே ஆரியப்புலவர் இருந்தனர். அவர்கள் சமஸ்கிருதத்தில் என்னுடன் பேசினார். நான், 'சமஸ்கிருதத்திற்கு முன்பே இந்திய நாட்டில் வழங்கிய மொழி தமிழ். அது மிகச் சுவையுடையது' 'என்றேன்' எல்லோரும் செவி கொடுத்தனர். 'உங்கள் கம்யூனிசம் உண்டா வதற்கு முன்பே, மார்க்சம், லெனினும் தோன்றுமுன்பே, எங்கள் வள்ளுவர் மாசற்ற சமதர்மம் பேசினார். பொதுவுடமைக்கு வித்திட்டார்' என்றதும் அவர்கள் வியந்தனர்:

“பாத்தூண் மரீ இயவணைப் பசியென்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது,
பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பு தல்நூலோர்
தொகுத்தவற்று நெல்லாந் தலை.
ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேரறிவாளன் திரு.
முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்திவிடும்”

என்ற குறளை விளக்க விளக்க, அவர்கள் தமிழிடம் அன்பு கொண்டனர். நான் ஐந்து நிமிடம் தமிழில் பேசிப் பிரெஞ்சில் மொழி பெயர்த்தேன். இவ்வாறே ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமிழை ஆர்வத்துடன் கேட்கிறார்கள். தக்க முயற்சி எடுத்து தக்காரை ஆதரித்தால் உலகில் வடமொழிக்குள்ள பெருமை தென் மொழிக்கும் எய்தும்.

ஜெநீவா, ஜூரிக், பிராகா, பெர்லின், பாரிஸ், லண்டன் சர்வகலாசாலைகளில் தமிழின் சுவையை அறிய ஆர்வமுள்ள புலவர் உண்டு. இங்கெல்லாம் சமஸ்கிருதமும், இந்தியும், மராட்டியும் கூடப் பாடமாக உள்ளன. அவ்வாறே உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் புகுத்தவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த செல்வர் மானியம் அளித்து புலவர்களை அனுப்ப வேண்டும்.

தமிழர் விழித்தெழுந்து முயன்று முன்னேறுக:
தமிழ் நாட்டுக் கல்விமுறை தமிழர் கையில்,
தாய்நாட்டுத் தொழில்களெல்லாம் தனயர் கையில்,
தமிழர் வாணிகமெல்லாந் தமிழர் கையில்,
தமிழ்த் துறையில் இயங்குவதும் தமிழர் கப்பல்!
தமிழ் சமுதாயத் தொண்டு தமிழர் கூட்டால்,
தமிழ்நாடு தமிழருக்கே தமிழர் சேமந்,
தமிழ் மக்கள் ஒற்றுமையே தமிழர் உள்ளம்;
தமிழ் உள்ளம் எனில் வாழ்க தழைப்பதாமே!

வாசகர் பார்வையில்....

திங்கள் தோறும் புதுப்பொலிவுடன் எழில் சிந்தும் புத்தெழிலை இடைவிடாது வாசிப்பவர்கள் நாங்கள். உண்மையில் புத்தெழில் சஞ்சீவிக் கொடிபோல் அறிவென்னும் புதிய உணர்வோட்டத்தையும், புத்தூக்கமும் கொடுக்கும் உயிர் நாடியாக விளங்குகின்றது. தன் பெயருக்கு ஏற்றவாறே புத்தெழிலுடன் விளங்கும் இச்சஞ்சிகை இலைமறைகாயாக இருக்கும் திறமை படைத்த ஈழத்து எழுத்தாளர்களை வெளிபுலகுக்கு அறிமுகப் படுத்துவதோடு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் வளர்த்து வரும் பெருமையினையும் பெறுகின்றது.

புத்தெழில் 'இந்த இதழில்' என்னும் பகுதி மிகவுஞ் சிறந்தது. வேறு எந்தச் சஞ்சிகையிலும் இல்லாத சிறப்பு இது. இப்பகுதி எழுத்தாளர்களை வாசகர் அறிய உதவுவதோடு புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. சித்திரை இதழில் ரீ. பாக்கியநாயகத்தின் மணியின் மகத்துவம், தமிழினியின் பெண்ணின் பெருமை எம்மை மிகவும் கவர்ந்த படைப்புக்களாகும். இச்சஞ்சிகை அணையாத அறிவுச் சுடராக ஒளிர எங்கள் இதயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

இணுவில்
பலாலி
பண்டத்தரிப்பு
சங்காணை
தையிட்டி

இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகள்
செல்விகள் கலைவாணி தர்மலிங்கம்
சுதமசாந்தினி சிந்தாமணி
விஜயமலர் நானு
மதிமலர் செல்லப்பா
ராதிகா இராமசையா

காரணம் யாதோ?

★ பாஞ்சாலி

மங்கையர் பெருமை கூறவென யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 'நங்கை' எனும் மாதர் மாத இதழ் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. அதனை வரவேற்று ஆதரவளிக்க வேண்டியது அனைத்து வாசகர்களினதும் கடமை. ஆனால் நங்கையின் முதல் இதழைப் பார்த்ததும் நெஞ்சில் ஒரு நெருடல்.

பெண்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சனைகள் பல. அவற்றுள் பெண்களைக் கவர்ச்சிப் பொருளாகவும், விளம்பரப் பொருளாகவும் பயன்படுத்துவதும் ஒன்று. இவற்றுக்கெதிராகவும் போர்க் கொடி எழுப்ப வேண்டும். இதே வேளை 'நங்கை' அட்டைப்படமும், பெண்களை விளம்பரப் பொருளாக்கியே வந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டு நடிகையையும், ஈழத்து எழுத்தாளர் ஒருவரின் மகளையும் அட்டையில் போட்டிருப்பது காரணமற்ற ஒன்று எனவே தோன்றுகின்றது. பெண்கள் அட்டையை அலங்கரிக்கக்கூடாது என்பது எனது வாதமல்ல. ஆனால் அது விளம்பரத்திற்காக அமையக் கூடாது. உண்மையை நோக்கும்போது தென் இந்திய சினிமாப் பத்திரிகைகள் போன்ற தன்மையை இது பெறுமோ என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு அட்டைப்படம் அமைந்தது. விற்பனையை மட்டும் குறியாக குறுகிய நோக்கம் கொண்ட சிலரால் வெளியிடப்படுகின்றது என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அதே இதழின் பின் அட்டையில் ஒரு வீடியோ நிறுவன விளம்பரம், அதில் யாழ்நகரில் கல்வி கற்கும் மாணவியொருத்தியின் முழுப்படம் இடம் பெற்றுள்ளது. அம்மாணவியின் அனுமதி பெறாது வெறும் விளம்பரத்துக்காகத் திருட்டுத் தனமாக படம் போட்டிருப்பது பெண்களைப் பெண்களே மானபங்கப் படுத்துவதற்கொப்பானது. சிறந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை உள்ளடக்கிய இவ்விதழில் அட்டைகள் இப்படி அமைந்தது. உண்மையில் மனவேதனையை ஏற்படுத்துகின்றது இனிமேலாயினும் இவ்வாறு காரணமற்ற காரியங்களை ஆற்றி பெண்களை இழிவுபடுத்தமாட்டார்கள் மன நம்புகின்றேன்.

—()—

வெறுவெளிச் சுடலை மேட்டில்...

- முருகையன்

நீல வான் வெளியே,
நீ நம் நினைப்பிலே
அமைதியின்பப்
பால் பொழிகின்றாய் என்று
பாட்டுகள் தரவா?
வேண்டாம்.
கூறுகிறதிலே நேர்மை குறைவதா?
உறுமலோடும்
சீறுதல், சுடுதல் என்னும்
செய்கைகள் பழிக்கொண்டாய்.

திசை எலாம் மணக்கும் பூவே,
சிவந்த உன் இதழின் ஈரம்
தசையில் ஓர் வெதுவெதுப்பைத்
தரும் என்று பாடலாமா?
குருதியின் சிதறல்
மண்மேற் கும்பலாய்த் தெரிய.
வெந்த கருகலின் நாரால் அன்றோ
காற்றிலே படர்ந்து நீர்தும்!

வண்ணப்பூங் குடையின் கீழே
வாத்தியம் இசைக்கும் வண்டே,
எண்ணத்தேன் கீதம் தந்தாய்
என்று நாம் பாடலாமா?
சொல்வதில் நேர்மை வேண்டும்
தோய் துயர்ப் புலம்பல் அன்றி
மெல்லிசை கேட்பதுண்டோ--
வெறுவெளிச் சுடலை மேட்டில்?

தொடர் நவீனம் 4

2-12-87

முதுகில் ஊரும் தம்பலப்பூச்சி

கோகிலா மகேந்திரன்

அன்புக்கு அர்த்தமாகிப் போன அஞ்சகா,

என் மனதில் நிறைந்து போய்ப் பாரமாய் இருந்த எல்லாவற்றையும் உன்னிடம் கொட்டித் தீர்க்கிறபோது எனக்குள்ளே ஒரு ஞான மகிழ்வு மிதக்கிறது. அந்த நிறைவான உணர்வு முழுவதையும் நெற்றியின் புருவ நடுவில் கொண்டு வந்து இருத்தி... ஒரு குழையலான சந்தனப் பொட்டுப் போட்டது போலக் குளிர்ந்து போக முடிகிறது.

ஒரு போர் வீரனை உருவாக்கும் செலவில் என்பது குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்க முடியும் என்று நான் எங்கோ வாசித்தேன். இங்கே குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதையே முற்றாக நிறுத்திவிட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

கடந்த மூன்று மாதமாக இங்கு எந்தப் பாடசாலையும் நடக்கவில்லை. இப்போது பாடசாலை திறந்துவிட்டது என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பாடசாலைகளில் பிள்ளைகள் இல்லை.

ஆக, இங்கு காய்ந்தவைகளும் சரிந்தவைகளும் மாட மாளிகைகளும் மண் குடிசைகளும் மலர்ச் செடிகளும் மட்டுமல்ல! மக்கள் மனங்கள்..... நம்பிக்கைகள்!

பெண்களின் மார்புச்சட்டைகளில் 'கிரேனட்டுகள்' ஒளித்து வைக்கப்படுகின்றன என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு இடத்தில் பெண்கள் எப்படி வாழலாம்?

மனிதப் பண்பு எங்குள்ளதோ கூட இல்லாமற் போன பின்

யில் அவர்களிடம் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்?

பதினைந்து வருடத்திற்கு முன் இருக்கலாம். கிரித்திரன் இதழ் ஒன்றிலே ஒரு மாதத்திரைக் கதை படித்தேன். நீ படித்திருக்க மாட்டாய்! படித்திருந்தாலும் மறந்திருப்பாய் சொல்விறேன் கேள்!

"உலகத்துக்குத்தனதுபாடல் கேட்காத தூரத்திலே, வானத்தின் உச்சியில் ஓர் ஒதுக்குப் புறத்தில் போய்நின்று அருமையாக இசை மீட்டிவிட்டுப் பூமிக்குத் திரும்பிய வானம்பாடியைப் பார்த்து பூமியிலிருந்த கிளி, 'தோழா, இந்த உலகில் நீ ஓர் ஒப்பற்ற கலைஞன் இசையிலே பேர் போன மகான் நீ. உன்னை ரசிப்பதற்கு யாருமே இல்லாத வான உச்சியில் நின்று எதற்காகப் பாடுகிறாய்? உன் பாடல் பயனற்றுப் போகிறதே' என்று வருத்தத்துடன் கூறியது.

வானம்பாடியின் கலை தோய்ந்த விழிகள் இரண்டும் ஒரு நிமிஷம் நெருப்பை உமிழ்ந்தன.

"உலகத்துக்கு என் பாடல் என்ன மண்ணாங்கட்டிக்கு?" என்று வானம்பாடி கேட்டது. அப்புறம் அது கிளியைப் பார்த்துக் கூறியது.

"நண்பா, வானத்தில் என் பாடலை ரசிக்கிறவர்கள் இல்லை என்று நீ சொல்கிறாய் அந்த இடத்தில் என் பாடலைக் கிண்

டல் செய்கிறவர்களும் இல்லை என்பதை நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்"

இதுதான் கதை

"உனக்கு மட்டும் இந்தக் கதை இத்தனை வருடங்களுக்குப் பிள் எப்படி வரிக்கு வரி நினைவிருக்கிறது?" என்று நீ சற்றுப் பொருமையுடனும் வியப்புடனும் கேட்பதற்கு முன்னால் நானே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மறதி எல்லாருக்கும் இயல்பானது!

கந்தையர்களில் மேலே வைக்கப்படும் 'பைல்'கள் நாள்கள் செல்லச் செல்லக் கீழே போய் விடுவது போல், நாம் வாசித்த வட்டியங்கள் பதியப்பட்ட 'பைல்கள்' மூளைய மேற்பட்டையில் மடிப்புகளில் அமிழ்ந்து விடுகின்றன. அவை அடிக்கடி மீட்கப்பட்டு மேலே கொண்டு வரப்பட்டாலன்றி முற்றாகவே மறக்கப்பட்டுவிடும்.

ஒரு வயதில் ஓடித்திரிந்து 'அம்மா, அப்பா' சொன்ன போது, விழுந்ததை இப்போது நீ முற்றாகவே மறந்து விடவில்லையா?

ஒருவர் படிப்பதில் ஏறத்தாள ஐம்பது வீதம் இருபத்து நாலு மணி நேரத்தில் மறக்கப்பட்டு விடுவதாய் உளவியலாளர் கூறுவர். என்னுடைய மூளைய மேற்பட்டை ஒன்றும் இதற்கு விதிவிலக்கானதல்ல.

ஆனால் என்னிடம் ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது.. வாசிப்பது எதுவாயினும் அது எனக்குப் பிடித்துக்கொண்டால் அதை எழுதி வைப்பேன். அவ்வாறு எழுதி வைக்கப்பட்டவற்றை அடிக்கடி பாடம் படிப்பதுபோல் படிப்பேன். அவ்வாறு எழுதி வைக்கப் பட்டுள்ளவற்றுள் இக்கதையும் ஒன்று.

சரி, இந்தக் கதையை இப்போது நான் ஏன் உனக்குச் சொல்கிறேன்?

எங்களுடைய ஊரிலே ஒரு சனசமூக நிலையம் உண்டு. எல்லா ஊரிலும் சனசமூக நிலையம் இருக்கும் தானே என்று பிற்பாட்டுப் பாடாமல் நான் சொல்வதைக் கேள்.

முன்னொரு காலத்திலே இக்கிராமத்திலே வாழ்ந்த ஒரு பெரியாருக்குக் கண்பார்வை குறைந்து போயிற்றாம். அவர் சிலகாலமாக இங்கு வீற்றிருந்த வைரவப் பெருமானை மெய்யன்போடு வணங்கி வர, அவரது கண்பார்வை முன்போல ஒளி பெற்றதாம். அதனால் இக்கிராமத்தின் நடுவில் அமைந்த வைரவப் பெருமானுக்கு விழித்தீட்டி ஞான வைரவர் என்ற பெயர் உண்டாயிற்றாம்.

விழித்தீட்டி என்பதும் விழிசீட்டி என்பதும் ஒரே கருத்துடைய பெயர்களே என்பார் அப்பா.

இந்த ஞான வைரவர்கோயிலுக்கு அருகில்தான் சனசமூக நிலையம்!

வீடுகள், வேலிகள் எல்லாம் ஷெல் நெருப்பில் கொல்லப்பட்டுச் சாம்பல் காடாகச் சூனிடம் காட்டி நிற்க நாள்களெல்லாம் ஊரைவிட்டே ஓடித்திரிந்த காரணத்தால் போனவருடம் இதன் வருடாந்தக் கூட்டமும், சிறுவருக்கான போட்டிகளும், பரிசளிப்பும் நடைபெறவில்லை.

இந்த வருடம்!

வருடாந்தக் கூட்டத்திற்கு ஒரு சிறிய நடனமும், குறுநாடகமும் பாடுவதென்று நிர்வாக சபை தீர்மானித்தது.

கடந்த சில வருடங்களாகப் பத்மா ரீச்சர்தான் நடனம் பழக்குவார்.

ஏதாவது கிராமிய நடனம் காவடி அல்லது கும்மி 'கண்ண பின்னா' என்று நடக்கும்.

எனக்குள் ஒரு குறுகுறுப்பு!

செய்பவற்றைத் தரமாகச் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு அறிவூட்டக்கூடிய, விளர்ப்புணர்வைத் தரக்கூடிய எதையாவது செய்ய வேண்டும்.

இளமையின் வெறியுந்தான்!

எனக்கு வட இலங்கைச் சங்கீத சபை நடன ஆசிரியர் தரத்துக்குரிய பத்திரம் இருக்கிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா? தெரியாவிட்டால் கிட..... இனி உனக்கு அன, ஆ வெண்ணா எல்லாம் சொல்லித்தர முடியாது.

“மீண்டும் தொடங்கும் இருக்கிறது. அதுவாயினும் தெரிமிடுக்கு” என்று மகாகவியின் யுமா? இழவு..... சொல்கிறேன் அருமையான கவிதை ஒன்று கேள்

மப்பன்றிக் கால மழை காணு மண்ணிலே சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது ஏறாது; காளை இழுக்காது; எனினும் அந்தப் பாரை சிளந்து பயன்விளைப்பான் என்னுரான் ஆழத்து நீருக் ககழ்வான் அவன் நாற்று வாழத் தன் ஆவி வழங்குவான் ஆதலால் பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்தது பார் நன்னெல்லு தங்க நகைகள் தலைக்கணிந்த பெண்களே கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும் காதினிக்கப் பாடிக் கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல், முற்றி, மனிதன் முயற்சிக்கு இறை கொடுக்கும், பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதி சுமந்து கூத்தாரும் அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத எந்தச் சொல் உண்டாம் எமக்கு? அவ்வுழைப்பாளி உள்ளம் நெகிழ்ந்தான் ஒரு கதிரைக் கொத்தாகக் கிள்ளி முகர்ந்தான்; கிறுகிறுத்துப் போகின்றான் வாடும் வயலுக்கு வார்க்கா முகில, கதிர்கள் துளும் சிறுபயிர்மேல் 'சோ' வென்று நள்ளிரவில் கொட்டும்; உடன் கூடும் கொலைக் காற்றும் தானுமாய் எட்டுத் திசையும் நடுங்க முழங்கி எழும் ஆட்டத்து மங்கையர்போல் அங்கு மொய்த்து நின்ற பயிர், பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே கொள்ளை போல் வந்து கொடுமை விளைவித்து வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று... சின்னார் அது வற்றியதும், ஓயா வலக்கரத்தால் மண்வெட்டி பற்றி அதோ பார், பழையபடி கிண்டுகிறான் சேர்த்தவற்றை முற்றும் சிதறவைக்கும் வானத்தைப் பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்க மற்றோன் வாழி, அவன் சுண்டு முதலில் இருந்தும் முன்னேறுதற்கு மீண்டும் தொடங்கும் மீடுக்கு.

இந்தக் கவிதையின் அழகு திருந்தது. என்னை நீண்ட காலமாகக் கவர்ந் மகாகவி மீண்டும் வருகிறார்.

தெல்லிப்பழைச் சந்தியில் இருந்து அளவெட்டி நோக்கி நடந்து வருகிறார்.

பல குக்கிராமங்களைக் கொண்ட பெரியதோர் கிராமம் தெல்லிப்பழை. யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்து ஏறத்தாழப் பதினாறு கிலோ மீற்றர் வடக்கே வந்தால் தெல்லிப்பழைச் சந்தி வரும் சந்திக்கு நாலு திசைகளிலும் கிராமம் பரந்துள்ளது.

சந்தியில் இருந்து மேற்கே ஒரு மைல் தூரம் வர அம்பனைச் சந்தி..... இன்னும் மேற்கே போனால் அளவெட்டி வட மேற்கே வந்தால் விழிசித்தி.

அஞ்சுகா ஒரு வேளை..... இக்கடிதங்களை எல்லாம் வாசித்த பிறகாவது என்னிடம் வர வேண்டும் என்றொரு ஆவல் உன்னிடம் கிளர்ந்தெழுந்தால்....

நீ வருவதற்கு வசதியாகவே இவற்றைச் சொல்கிறேன்.

பூமியில் வந்து இறங்கும் போது மகாகவியின் முகத்தில் இருந்த மலர்ச்சி மொத்தமும் அழிந்து முகம் இருப்படிவதைக் கண்ணாடியின்றியே அவரால் உணர முடிகிறது.

பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் உடைந்துபோன தலையைக் கண்டவுடன் உதடு மெல்லிய தாய்க் கோண அவருக்கு அழுகையே புறப்பட்டுவிட்டது.

நெல்மணிகள் நெருப்புடன் போராடித் தியாகத் தீயில் குளித்துவிட்டதால் ... ஒட்டிப் போன வயிற்றுடன் பலர்.....

ஒவ்வொருவராய் வந்து அவரைப் பார்த்து, அடையாளங்கண்டு.....

அளவெட்டிக்கு வரும்போது அவரை ஒரு பெரிய கூட்டம் குழிந்து கொள்ளுகிறது.

அவருக்கு ஒரு சந்தோஷமுந்தான். ஒரு பாரிய கவலையுந்தான் தூரத்தில் நாய்கள் யாரையோ துரத்துகின்றன.

ஒவ்வொருவரும் தமது "பாடுகளை" அவரிடம் சொல்லிப் புலம்புகின்றனர்.

அம்புகளுக்குத் தப்பி அகழியில் குதித்து முதலையோடு போராட்டம் நடத்திய மகன்களைப் பற்றி.....

அழிந்து போன வீடுகளைப் பற்றி.....

இழந்து போன கற்புகளைப் பற்றி.....

குருதி ஆகுதியில் குளித்து விட்ட பல குஞ்சுகளைப் பற்றி...

'மிக்' விமானங்களின் பயங்கர உறுமல் பற்றி.....

எல்லாவற்றையும் பற்றி..... அமிலம் ஏற்றும் பல விஷயங்கள் மகாகவியின் காதுகளில் விழுகின்றன.

காற்று இல்லாத செம்மையைப் பூமி கக்கிற்று.

மகாகவி ஒரு சின்ன அவஸ்தையில் நெளிந்தார்.

கொஞ்சம் பொறு! யாரோ வருகிறார்கள்!

பிறகு சொல்கிறேன், அன்பு மறவாத குயில்

நீறுபூத்த நெருப்பாய் இன்னமும்...

தமிழினி

அம்பாள் கோவிலடியில் ஒரே அமர்க்களமாக இருந்தது. சனங்கள் கோவிலை நோக்கிப் போவதும் வருவதுமாக இருந்தனர். என்ன விசேசமென்றும் தெரியவில்லை. விஷயம் என்ன என்பதை அறியும் ஆவலுடன் அருகே நின்ற பெரியவரைக் கேட்டேன், பெரியவர் உங்களை என்ன நடக்குது? என்று அவர் ஒரு நிமிடம் என்னைக் கூர்ந்து பார்த்து விட்டு மிடுக்குடன் "அன்னதானம் நடக்குது தம்பி இண்டைக்கு ஆறாம் எங்கடை கோயிலிலே வந்து சாப்பிடலாம்.... நீயும் வாவன்" என்று சொன்னார்.

எமக்குச் சிறு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. முன்பின் பழக்கமில்லாத இடம். ஆனாலும் துணிவுடன் என் கால்கள் கோயிலை நோக்கி நடந்தன.

கோயிலின் உள்ளே பார்வையை ஓடவிட்டேன். மூலஸ்தானத்திலே குருக்கள் அம்பா

ளின் உருவச் சிலையைப் பாலாலும் தேனாலும் வேறு பல பொருட்களாலும் குளிப்பாட்டி அடியவர்க்கு விளங்காத பாஷையில் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

வெளியே சமையல் வேலைகள் மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. கோயில் தர்மகர்த்தா என்றழைக்கப்படும் பருத்த சரீரத்தையுடைய ஒருவர் வந்து சனங்களை நோக்கி 'அடியார்களே கொஞ்ச நேரம் பொறுமையாக இருங்கோ. சமையல் முடியுது. குருக்கள் ஐயா சுவாமிக்குக் குளிப்பாட்டி முடிந்ததும் உங்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படும். உணவை உண்டு அன்னையின் அருளைப்பெறுங்கள்' என்று ஒலிபெருக்கியில் முழங்கிக் கொண்டிருந்தார் சனங்கள் மிக அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றனர். சிலர் கைகளைத் தட்டி ஆரவாரித்தனர். மீண்டும் தர்மகர்த்தாவின் குரல் ஒலித்தது. "புளியடியைச் சேர்ந்தோர் வேப்ப

மரத்தடிக்குப் போங்கோ. உள்ப் பந்தி முடிஞ்சதும் உங்களுக்குத் தரலாம்'' என்று

பலர் தொங்கப் போட்ட முகங்களோடு வேப்ப மரத்தை நோக்கிச் செல்லதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. ஆனால் ஒரு பதினான்கு வயதுச் சிறுவன் மட்டும் அசையாமல் கோயில் படியில் நின்றான். அவனை வேப்ப மரத்தடியில் நின்ற ஒரு நடுத்தர வயதுக்காரன் ஓடிவந்து இழுத்தான். ''தப்பி கண்ணன் படியை விட்டு இறங்கிவா. எங்கடை பந்திக்கு நேரம் கிடக்குது நீ உதிலை நிற்கிறதைக் கண்டால் தோலை உரிச்சுப் போடுவாங்கள் கெதியாவா'' என்று அவதிப் படுத்தினான்.

கண்ணன் அசையாமல் நின்றான். ''கந்தையாண்ணை என்னை உள்ளூக்கு வராதையெண்டு கடவுள் சொன்னவரே. வாய் பேசாத கடவுளுக்கு இவையள் பாலும் தேனும் ஊத்திக் குளிப் பாட்டுகினம் கடவுள் இதெல்லாம் வேணுமெண்டு கேட்டவரா? நீங்கள் போங்கோ நான் வரமாட்டன்'' அவன் உறுதியாக நிற்கின்றான்.

என் கண்களில் வியப்பு. ஓ! வயதில் சிறியவனானாலும் எவ்வளவு துணிச்சல்? மனதுக்குள் அவனைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. உறுதியான உடல், தீவிரமான பார்வை, சுத்தமான உடைகள் அவனை வேப்ப மரத்

தடியில் இருப்பவர்களுடன் ஒப்பிட என்னால் முடியவில்லை. நான் உயர்குடியில் பிறந்த ஒருவனாக இருந்த போதிலும் அவன் கூறுவதில் நியாயம் இருப்பதை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. வேலை மும்மரத்தில் ஒருவரும் அவனைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனால் நான் அவனது செய்கைகளைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

திடீரென சனங்களிடையே சலசலப்பு. திரும்பிப் பார்க்கிறேன். சனங்களைப் பந்தியில் அமரச் செய்து தம் கையிலிருந்த இலையளைப் போட்டபடி ஒருவர் வந்து கொண்டிருந்தார். ''தயவு செய்து அமைதியாய் இருங்கோ. இப்ப சோறு கொண்டு வருகிறேன்'' என்று சுத்தியபடி சனங்களை அடக்கினார் நானும் அவர்களுக்கருகில் அமர்ந்திருக்கிறேன். எனக்கெதிரே கண்ணனும் அமர்ந்திருந்தான் என் மனதில் திடீரென ஓர் மடுக்கம். ''இந்தச் சிறுவனை அவர்கள் கண்டு கொண்டால் அவன் தோலை உரித்து விடுவார்களே?'' அம்மா தாயே, எந்த விதமான ஆபத்தும் நடக்கக் கூடாதென அம்பாளை வேண்டிக் கொண்டேன்.

எல்லாருடைய இலைகளும் உணவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. கண்ணனுக்கும் உணவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. கண்ணன் உணவைப் பிசைந்து வாய்க்குக் கிட்டக் கொண்டு வரும்போது ''டேய், எளிய சாதிப் பயலே உன்னை ஆர் இஞ்சை வரச்சொன்

னது? பொறுக்கி! எழுப்பிப் போடா அங்காலை''

கோயில் குருக்கள் ஆத்திரத்தால் முகம் சிவக்க அவனுடைய காதைப் பிடித்து இழுத்து எழுப்பினார். என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. ''ஐயா போடா உள்ப் பாட்டைத் திண்டாப்பிறகு எழுப்புங்கோவன்'' என்றேன். குருக்கள் காக்கை வலிப்புக்காரனைப் போலத் துள்ளினார். ''நீர் ஆர் இதைக் கேட்க? இந்த எளிய நாயனை கோயிலுக்கை விட்டால் கோயிலின்ரை புனிதத்தன்மை கெட்டுப் போகும். நீர் வாயை மூடிக் கொண்டிருக்கும்'' நான் மௌனமானேன்.

கண்ணனைப் பார்த்து ''போடா வேப்ப மரத்தடிக்கு நாலு மணிக்குச் சாப்பிடுற உங்களுக்கு அதுக்கிடையிலே பசிச்சுப் போட்டுது என்ன? வருவா ராஸ்கல்'' குருக்கள் பெரிந்து உள்ளினார். சனங்கள் வேடிக்கை பார்த்தனர்.

இதுவரை பொறுமையாய் இருந்த கண்ணன் பொங்கி எழுந்தான். குருக்களைப் பார்த்து, ''தூரா... நீரும் ஒரு ஐயரா? உம்முடைய மனதிலுள்ள அழுக்குகளைக் கழுவாமல் ஏன் சாமியைக் குளிப்பாட்டிற்றீர்? கடவுள் சொன்னவரே குறைந்த சாதிக்காறர் உள்ளுக்கு வரப்படாதெண்டு. கல்லாய் இருக்கிற கடவுளுக்கு எல்லாத்தையும் படைக்கிறீர்; மனிதனுக்கு ஒரு நேரச் சோத்தைக் குடுக்க முடியாத உமக்குக் கடவுள் நல்ல தண்டனை தான் தருவார்.

''நான் மரியாதை தாறவைக்குத்தான் மரியாதை குடுப்பன்'' என்று பதபதத்தான்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு நான் வாயடைத்துப் போய் நின்றேன். சில பெரியவர்கள் அவனுக்கு அடிக்க வந்தனர்.

உனக்கு வாய்க்கொழுப்பு மிஞ்சிப் போச்சது. நேற்றுப் பெய்த மழைக்கு முளைச்ச காளான் நீ. எங்களை வெருட்டுறாய், நாயில ரெண்டு போட்டாத்தான் சரிவரும்''

என்ன நடக்கப் போகுதோ என்று நான் பயந்து கொண்டிருந்தேன். அவன் அவர்களை முறைத்துப் பார்த்தான்.

''ஒருதரும் எனக்குக் கிட்ட வரப்படாது. நீங்கள் போட்ட சோத்தை நீங்களே தின்னுங்கா''

பதபதவெனப் பேசிவிட்டு திரும்பிப் பாராமலே அவன் வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினான் அனைவரும் வாயடைத்துப் போய் நின்றனர். குருக்களும் அப்படியேதான் நின்றனர்.

இதற்கு மேலும் என்னால் உணவை உண்ண முடியவில்லை. பிசைந்த உணவை அப்படியே விட்டுவிட்டுத் தலை குனிந்தபடி மௌனமாக அவனைப் பின்தொடரலானேன். வேப்பமரத்தடியில் இருந்தவர்களும் உணவு வாங்காமல் திரும்பிச் சென்றனர்.

''ஆட்டார் பெரியார் இடாதோர் இழிசுவத்தோர்'' என்ற முதுமொழி எனக்கு அப்போது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அப்படியானால் இந்தக்குருக்களும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும்

முகாரிதா ன் பாடு

இன்பன் -

யாழ் நங்கையே
பாழடைந்து போனவளே
உனது
வீணையை எடு
குடா நாடெங்கும் சுற்றித்திரிந்து
இன்னமும் நீ
முகாரிதான் பாடு
உனது
மக்களைத் தண்டிக்க
நீதி
மீண்டும் படையெடுக்கின்றது
வீட்டைச் சுற்றி அடைக்கப்பட்ட
யாழ்ப்பாணத்து
கிடுகு வேலிகள்போல்
உனது மக்களுக்கு
மனது சிறிதுதான்

எமது தெருக்களில்
குப்பை கூழங்களாய்
அழுதிக் கிடந்த மீனங்களைப்போல்
உனது
அகதி முகாம்களிலும்
தீண்டாமை மணம்
மனதைக் குமட்டியது
ஊழலும் பதுக்கலுமல்லவா
கண்சிமிட்டி
நக்கலாய்ச் சிரித்தன

உனது மக்களை
வரலாறு இனிமேலும்
முர்க்கமாய்த் தண்டிக்கும்
தண்டனைக்குரியவைகளை
சொத்தாய்த் திரட்டி வைத்திருக்கும்
உனது மக்கள்
யாழ்ப்பாணத்தவர்கள்
என்னதான் சிந்திக்கிறார்கள்
தன்வினை
தன்னைச்சுடும்
ஒட்டப்பம்
வீட்டைச்சுடும்
என்று
எச்சரித்து
முகாரிதான் பாடு.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு வேண்டிய

★ பகரணங்கள்

★ அப்பியாசப் புத்தகங்கள்

★ பாடப் புத்தகங்கள்

என்பவற்றை மலிவு விலையில் மெறுவதற்கும்

ஈழத்து, தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நூல்களும், சஞ்சிகைகளும், சலுகை விலையில் பெற்றுக் கொள்ளவும்

நாட வேண்டிய நிறுவனம்

புத்தெழில் புத்தகசாலை

சங்கானை வீதி

அச்சுவேலி

நெஞ்சில் உரமுமின்றி....

- திருண -

நேரம் இரவு பதினொரு மணி இருக்கும் சுற்றுப்புறம் எங்கும் நாய்களின் குரைப்புச் சத்தமும் அதனை மீறிய வெடிச் சத்தங்களும் ஊரையே அல்லோலகல்லோலப்படுத்தின. இந்தக் களைபரத்தினால் விழித்துக் கொண்ட ஊர்ச்சனங்கள் பெருந்திலடைந்தாலும் பழக்கப்பட்ட காரணத்தால் பயத்தை வெளிக்காட்டாமலும் அதே வேளை வெளியில் இறங்காமலும் தொடர்ந்தும் படுக்கையிலேயே புரண்டனர். ஆனால் அவர்களின் மனம் எண்ணாத எண்ணங்களை எண்ணின என்ன நடந்திருக்கும் என்ற கேள்வியோடு, என்று தம் தலை விதியை நொந்தவராய் அடங்கியிருந்தனர். அவர்களுள்ளும் வயது வந்த ஆண்பிள்ளைகளையும் பெண்பிள்ளைகளையும் வீட்டில் வைத்திருக்கும் தாய் தந்தையரின் ஏக்கம் சொல்லும் தரமன்று. நாளும் பட்டு அனுபவித்தவர்களுக்கு அனுபவித்து

வருகின்றவர்களுக்கு இந்த ஏக்கம் இயல்பானதுதான்.

“குறுக்காலை போனதுகள் யாரோ சும்மா கிடந்தவனோடை சொறிஞ்சு போட்டதுகள் போலை அதுதான் அவன் பொழிஞ்சு தளளறான். சுமமா கிடக்கமாட்டாமல் ஒண்டைத் தொடக்கிப் போட்டு சனத்தையெல்லோ அழிக்கிறார்கள். வேலையில்லாத பொடியனாலை வீணச் சனந்தான் அழியுது” பொன்னம்மா தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினாள். அந்த அசாதாரண குழலிலும் அவள் அப்படிச் சொன்னதில் அவளைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் நியாயம் பொதிந்து கிடந்தது.

“அமைதியாக இருந்த நாட்டை கெடுத்துக் குட்டிச்சுவராக்கிப் போட்டான்கள்” என்று முணுமுணுப்பவர்களில் இந்தப் பொன்னம்மாவையும் அவள் குடும்பத்தையும் அடக்கலாம்.

பிரதான விதியோடு அமைந்தது அந்தக் கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் பெருஞ் செல்வத்தோடு விளங்கும் குடும்பம் பந்தான். இயல்பிலேயே வசதியான குடும்பந்தான். செல்லத்துரையர் இவர்தான் பொன்னம்மாவின் கணவன். இவர் தோட்டப் பாடசாலையென்றில் ஆசிரியராய் இருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார் பொன்னம்மாவின் கொழுத்த சீதனத்துடன் தோட்டப் பாடசாலையில் படிப்பீத்ததால் ஆசிரியர் சம்பளத்துடன் வேறு வழிகளிலும் அங்கு சம்பாதிக்க முடிந்தது இதனால் அவர்களிடம் அக் கிராம மக்கள் ஒருவித பயம் வைத்திருந்தனர் சுருக்கமாகச் சொன்னால் அந்தக் கிராமத்தில் பொன்னம்மா வைத்ததுதான் சட்டம். இன்று இவள் சஞ்சலப் பதிவதற்கு முதலாவது காரணம் ஒன்றுண்டு கனடாவிலிருந்து மூத்த மகன் வீட்டுக்கு வந்து இரண்டு வாரந்தான் ஆகிறது. அவன் வந்ததிலிருந்து ஒரு சத சலசலப்பும் இருக்கவில்லை இன்றைக்கு ஏறபட்டிருக்கும் நிலையில் மகன் மிரண்டு விடுவானோ என்ற பயம். கனடாவுக்கு ஜேர்மன் வழியாக அகத்யென்று போன மகன் ஐந்து வருடங்களாகியும் வராததால் கடிதங்களுக்கு மேல் கடிதங்கள் போட்டே வரவழைத்துள்ளார்கள். முன்பு கடிதம் அனுப்பியபோதெல்லாம் நாட்டில் பாதுகாப்பு இல்லை. வந்து சாகிறதோ? மூளையற்றவர்கள் தான் மண்மண்ணென்று சாவான்

கள் என்று பொருள்படவே அவன் பதில் அனுப்பினான். இப்போதும் அப்படியே மறுத்த போதிலும் கூட நிற்கும் இரண்டாவது தம்பியார் பக்கத்தில் நின்று வற்புறுத்தியதால்தான் இங்கு வந்துள்ளான்.

பொன்னம்மாவுக்கு மூன்று ஆண்களும் இரண்டு பெண்களும் பிள்ளைகள் மூன்று ஆண்களும் வெளிநாட்டில்தான். நாட்டில் நடந்த பிரச்சனையைச் சாட்டாகக் கொண்டு அகதிகளாய் வெளிநாடு போனவர்களில் பொன்னம்மாவின் மூத்த மகனும் ஒருவன் இலங்கையிலிருந்து செல்லும் அகதிகளுக்கு ஆர்ப்பத்தில் வெளிநாடுகளில் ஆதரவு இருந்ததைப் பயன்படுத்தி ஜேர்மன் வழியாகக் கனடா சென்றவன் அங்கிருந்து கொண்டு தன் வீடு வாசல் அழிந்தது. இராணுவத் தாக்குதலால் தந்தை இறந்துவிட்டார் என்ற பொய்யையும் கூறி அதற்குப் போலிச் சான்றையும் தாய் நாட்டில் பெற்று போன இடத்தில் நிரந்தரமாகிவிட்டவன் ஒரு வருடத்தின் பின் இரண்டாவது தம்பியையும் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டான். இருவரின் உழைப்பும் வீட்டில் மேலும் வசதி பெருகச் செய்ததோடு பெண்கள் இருவரையும் இளையதம்பியாரையும் தலைகால் பரியாமல் நடக்கச் செய்தது. செல்லத்துரையருக்கு ஒரு மகனையாவது படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று ஆசை. அதனால் இளைய மகனை அனுப்பாமல்

வைத்திருந்தார். ஆனால் நாட்டுச் சூழ்நிலையும் மனைவியின் நச்சரிப்பும் அவர் ஆசையை நிராசையாக்கின. “இஞ்சை இருக்கிற நிலையிலே பிள்ளையை வைச்சிருக்கேலாது அருமந்த பிள்ளையை வீணாய் பலி கொடுக்க நான் சம்மதிக்கமாட்டன் அவனையும் அண்ணன்மாரிட்டை அனுப்புவம். பெட்டையள் படிக்கிறாளைவதானே” தன் பிள்ளைகள் மட்டுந்தான் பிள்ளைகள் ஏனையோர் பிள்ளைகள் மண் என்று நினைத்திருக்கும் பொன்னம்மா வின் கூற்றுக்கு மறுப்பில்லாமல் இளைய மகனும் பலத்த முயற்சியால் சுவிசுக்குச் சென்றுவிட்டான். பொன்னம்மா சொன்னது போன்று பெண்கள் இருவரும் படித்தாலும் உயர் வகுப்பில் மீண்டும் மீண்டும் தங்கி மாறி மாறி ரியூசனுக்கு வாரோடு கிறார்கள்.

எமது நாட்டில் பொருட்களின் விலையேற்றத்துடன் போட்டிபோட்டு உச்சாணிக் கொப்பில் ஏறி இறங்கமுடியாதிருப்பது மாப்பிள்ளை விலையாகும் அதிலும் கனடா மாப்பிள்ளையென்றால் அவனுக்குத் தனி மவுசு. பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் இந்த மாப்பிள்ளைகளுக்கு இலட்சம் இலட்சமாய்க் கொட்டிக் கொடுக்கத் தயாராக உள்ளனர். முன்பு சுற்றிக் கொண்டு திரிந்ததோடு விதியில் நின்று காடைத்தனம் புரிந்தவர்கள் எல்லாம் நாட்டு நிலைமையைச் சாதகமாகக் கொண்டு வெளிநாடு

போன இளைஞர்களின் பெற்றோர்க்கு கொண்டாட்டந்தான். பொன்னம்மா வீட்டாரும் தம் வீட்டில் கனடா மாப்பிள்ளை இருப்பதால் பெருமை. ஊரில் நிற்கும்போது கண்ட கண்ட பெண்களுக்குப் பின்னால் சுற்றித் திரிந்தவன்தான் இவன். இவன் மட்டுமென்ன இவனைப் போன்று பலர் இப்படித்தான் முன்னைய தமது வண்டவாளங்களை மறைத்து, மறந்து வெளிநாட்டு மாயையால் எல்லோரையும் மயக்க முற்படுகின்றார்கள். தங்கள் பிள்ளைக்கும் பெரிய தகுதி உண்டு என்ற இறுமாப்பில் பெரிய டெத்தில் கல்யாணம் பேசி எல்லாம் முற்றான நிலையில் காலையில் பெண் பார்க்கப் போவதாக இருந்தது. இதனால்தான் பொன்னம்மாவுக்கு நடந்த சம்பவம் மிகுந்த எரிச்சலாக் கொடுத்தது. எவ்வளவு கஸ்டத்தின் மத்தியில் மகனை அழைத்திருக்கிறோம். வரமறுத்து முரண்டு பிடித்தவன் மணம்மாறி வந்த வேளையில் இப்படி நடந்தால் அவன் உடனேயே பயணமாகலாம் என்ற பயம் அவளுக்கு. இந்த ஆரவாரத்தில் மகன் விழித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று எண்ணியவளுக்கு மகனின் குரல் திகைப்பைக் கொடுத்தது.

“என்னம்மா ஒரே பயங்கர மாய்க் கிடக்குது. பட்டிக்காட்டு ஊர். நாகரிகம் இல்லாமல் இப்படி நடந்து கொள்ளுகிறவர்கள் உள்ள நாட்டுக்குத்தான் என்னை வரச் சொல்லி அழைத்தீர்கள்.

இப்ப எப்படி இந்த நிலையில் ஆரவரது இஞ்சை இருப்பான்களோ? நாளைக்கே நான் கொழும்புக்குப் போகப் போறன்” இதைக் கேட்டதும் ஏனையோர் திகைப்படைந்தனர். அவன் சொன்னபடி போய்விட்டால் என்ற அச்சம். அதனால் அவனைச் சமாதானப்படுத்த முனைந்தனர். அவர்களுக்கும் அவன் சொல்வது நியாயமாகவேபட்டது.

முன்பொருமுறை நடந்த பிரச்சனையின்போது இவர்களின் கிராமம் பாதிப்புக்குள்ளாகு முன்பே குடும்பமாக இந்தியா விற்குச் சென்றுவிட்டார்கள். பிரச்சனை தணிந்து எவ்வளவு காலத்தின் பின்தான் திரும்பினர். ஊரவர்கள் அங்குள்ள கோயில் களில் தஞ்சம் புகுந்தனர். தம் கண் முன்னாலேயே பயங்கரத்தை அனுபவித்தனர் எத்தனையோ பேரைத் தம் முன்னாலேயே சாவு கொடுத்தனர். காயப்பட்டவர்கள், இன்னமும் ஊன் உடம்புடன் காணப்படுகின்றனர். அம்மக்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் பாரதூரமானவையாக இருந்த போதிலும் அவற்றைக் கண்டு மனந்தளராமல் தம் விதியை நோந்த வண்ணம் விடிவை நோக்கி உள்ளனர். இவற்றை எல்லாம் உணர்ந்து கொள்ளவோ துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவோ பொன்னம்மாவும் குடும்பமும் தயாராக இல்லை. அம்மக்களைவிடத் தாம் புத்திசாலிகள்

என்ற எண்ணமே அவர்களிடத்திருந்தது.

“அம்மா என்னுடைய இஞ்சை இனிமே இருக்கமுடியாது. இனிமேல் இஞ்சை வரவும்மாட்டன். இந்த மாதம் மட்டும் நிற்கிறன் என்னுடைய கல்யாணம் முடிய நான் போயிருவேன். நீங்களும் இஞ்சை இருக்க வேண்டாம். முடிஞ்சால் எங்களோடே கனடா வாருங்கோ இல்லை யெண்டா கொழும்பிலேயோ இந்தியாவிலேயோ போயிருங்கோ. நாங்கள் காசு அனுப்பும் இந்த நாடு என்ன நாடே சுடுகாடு” இதைக் கேட்டதும் தங்கைமார் இருவருமே அதுதான் சரியென்று உடனேயே சொன்னதால் தாயும் தகப்பனும் மறுப்புச் சொல்ல முடியவில்லை இதனால் மகனின் கல்யாண அலுவலுடன் ஏனையோரின் இடமாற்றத்துக் கான அலுவல்களும் பார்க்க ஏற்பாடாகியது.

பயங்கரம் நிறைந்த இரவு நீங்கி விடியல் புலர்ந்த வேளை வழமையை எதிர்பார்த்த மக்கள் உள்ளத்தில் பேராச்சரியம் எழுந்தது. நடக்க வேண்டியது நடக்கவில்லை என்பதில் ஓரளவு மகிழ்ச்சி தான். ஆனால் அதற்கான காரண மறியாதது மனதில் ஏதோ போலிருந்தது ஆயினும் அவர்கள் பெரியதொரு விடியலை காணத் துடித்தனர். பொன்னம்மா வீட்டில் மட்டும் இரவுத் தீர்மானம் உறுதிபெற்றது.

பலத்த மழை பெய்யப் போகின்றது

— பாப்டைலான்

நீ என்ன கண்டாய், என் நிலவீழி கொண்ட மகனே
நீ என்ன கண்டாய் என் ஆசைக்குரிய இளம்குழந்தாய்?
நானே
அன்று சிறந்த குழந்தையைக் கண்டேன்
சுற்றிலும் கொடிய ஓநாய்க் கூட்டம்
ஒரு தங்க நெடுஞ்சாலையைக் கண்டேன்
அதன்மீது எவருமே நடக்கவில்லை;
ஒரு கறுப்பு மரக்கிளையைக் கண்டேன்
அதிலிருந்து வடிந்தது சொட்டு சொட்டாய் ரத்தம்;
மனிதர்கள் நிறைந்த அறையைக் கண்டேன்
அவர்களது சம்மட்டிகளில் ரத்தம் வடிந்தது;
ஒரு வெண்ணிற ஏணியைக் கண்டேன்
அது முற்றுகத் தண்ணீரில் முழுகியிருந்தது.
பத்தாயிரம் பேச்சாளர்களைக் கண்டேன்
அனைவரது நாக்குகளும் துண்டாகியிருந்தன;
இளம் குழந்தைகளின் கரங்களில்
துப்பாக்கிகளையும் கூரிய கத்திகளையும் கண்டேன்
இங்கே ஒரு பலத்த பலத்த டலத்த
இன்னுமொரு பலத்த மழை பெய்யப் போகின்றது.

வாசகர் பார்வையில்....

என் உள்ளங் கவர்ந்த புத்தெழிலைத் தொடர்ந்து வாசித்து வருகின்றேன். அது தாங்கிவரும் படைப்புக்கள் அனைத்தும் உளத்தில் நிலைக்குந் தன்மை வாய்ந்தன.

சித்திரை இதழில் தமிழ்ப்பிரியையின் 'உயர்ந்தவன்' என்ற சிறுகதை என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. தமிழ்ப்பிரியைக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளை. புதிய இதழில் புதிய எழுத்தாளர்கள் எழுதி வருவதைக் காண முடிகின்றது. இதிலிருந்து வளர்ந்த இதழ்கள் பத்திரிகைகளால் மட்டுமன்றி புதிய வளரும் எழுத்தாளர்களாலும் தரமான படைப்புக்களைப் படைக்கமுடியும் என்பதையும் புத்தெழில் நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும் சிறப்புடன் பொலிவுற வாழ்த்துகின்றேன்.

பொ. சிவசுப்பிரமணியன்
நீர்வேலி

உங்களுக்குத் தேவையான
கொஞ்சான பாதணிகள்
பெற்றுக் கொள்வதற்கு
நியூ தீபாவை நாடுங்கள்!

மற்றும் அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான
சப்பாத்து வகைகளும்,

நவநாகரீக நங்கையர்க்கு ஏற்ற காலணிகளும்
பெற்றுக் கொள்வதற்கு தீபாவை நாடுங்கள்.)

நியூ தீபா

கிளை:

நியூ பிரசாந்

பஸ்திரிப்பு நிலையம்

அச்சுவேலி

✻ அறிமுக எழுத்தாளர்

பல்லனி தொடங்குமுன் சரணம் முடிந்தது!

★ கு. நிரஞ்சனே

இனிய தென்றலின் சுகத்தை அனுபவித்தபடி அன்றிருந்தாள் ஜனனி. தன் முன் பிரியா கட தாகியுடன் நிற்பதைக் கண்டதும் வாங்கிப் பிரித்தாள்.

“அக்கா!

நான் ஒருவரை நேசிக்கிறேன். அவர் தான் பக்கத்து வீட்டு திரு. தயவுசெய்து என் ஆசையை நிறைவேற்றி வையக்கா,”

ஜனனியின் இதயத்தில் ஆயிர மாயிரம் இடிமுழக்கங்கள்; மின்னி கண்ணீர் மழை பொழிந்தது. திரும்பிப் பார்த்தாள், தங்கை யைக் காணவில்லை. அவளது பழைய கால் நினைவுகள் தான் சுட்டன.

ஜனனி ஒரு இளம் விதவை. சிறு வயதில் தந்தையை இழந்து தாயுடனும் ஊமைத் தங்கை பிரி யாவுடனும் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தாள். இந்நிலையில் தான் தாயின் அவசரத்தால் ஜனனிக்கு ஒருவரை நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. கல்யாண பதிவு முடிந்தது. பதிவு முடிந்த அடுத்த நாளே வெளிநாடு செல்லவிருந்த கண வன் விபத்தில் இறந்ததை அறிந்து விதவைக் கோலம் பூண்டவள்தான் ஜனனி. தன்மகளின் விதவைக் கோலத்தைப் பார்த்து

பார்த்தே அவள் தாய் இறந்து விட்டாள்.

இருள் சூழ்ந்த வெண்ணில வான ஜனனியின் வாழ்வில் மீண் டும் ஓர் இனிய தென்றல் வீசிற்று. அந்தத் தென்றல்தான் திரு.

திரு பக்கத்து வீட்டை விலைக்கு வாங்கி தாயுடன் வந்து குடிய மர்ந்திருந்தான். அவன் சீர்திருத் தவாதி ஆகையினாலோ ஏனோ ஜனனியினை விரும்பி விட்டான்,

மனம் என்பது சலனத்தின் பிறப்பிடம் தானே! அதுவும் பெண்களின் மனம் என்றால் பேச வேண்டுமா! மீட்டாத வீணை யான ஜனனியின் மனத்திலும் பல சலனங்கள் ஏற்பட்டு திருவை விரும்பி விட்டான். இந்நிலையில் தான் ஊமைத் தங்கை பிரியா தன் ஆசையைத் தெரிவித்திருந் தாள்.

“பிரியா ஊமை யென்றாலும் அழகும் பண்பும் நிறைந்தவள் தானே! அப்படிப்பட்டவள் அழகான திருவை விரும்பியதில் என்ன தவறு? அவளது உலகம் இந்த வீடும் அயலும் தானே! அடிக்கடி திருவின் தாய்க்கு உதவி செய்யப் போகும் போது திரு வைக் கண்டு இவன் விரும்பி யிருக்கலாம். கொண்ட பசியைக் கூடக் கூறமுடியாத இவளின்ரை

ஆசையை நிறைவேற்ற வேண்டி யது என் கடமைதானே.” இவ் வாறாகப் பலவிதமாக வினாக்க ளும் விடைகளும் ஜனனியின் மனத்தில் எழுந்தன.

ஏதோ ஒரு தீர்மானத்துடன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு திருவின் வீட்டிற்கு ஜனனி புறப்பட்டாள்.

“தயவுசெய்து எனக்காகச் சம் மதிங்க; நீங்க சீர்திருத்தவாதி; எனக்கு வாழ்வு தர நினைத்த உங்களால் நிச்சயம் என் தங் கைக்கு வாழ்வு கொடுக்க முடியும், நான் வேறை, அவள் வேறையில்லை. உங்களுக்கு கால அவகாசம் தருகிறேன். நாளை காலையில் உங்கள் முடிவைச் சொன்னால் போதும்.”

பல போராட்டங்களின் மத்தி யிலும் உறுதியாக திருவுடன் கதைத்தாள் ஜனனி.

மறுதாள் விடிந்ததும் குழப்பத் துடன் ஜனனி வீட்டிற்கு வந் தான் திரு. அங்கே ஜனனியின் மரணித்த உடலைத் தான் அவ னால் காண முடிந்தது.

“நீ எப்படியம்மா இந்த முடி வுக்கு வந்தாய்!” மனம் குழ றிற்று.

அக்காவின் உடலுக்கு அருகி லிருந்து அழுது கொண்டிருந்தாள் பிரியா. அக்கா தன்னுல்தான் இறந்தாளென்பது கூடத் தெரி யாத குழந்தை இவள். துன்பம் வரும்போது வாய் விட்டு கத்த பேதை இவள்!

திரு பிரியாவின் கையைப் பற்றி அவளின் கண்ணீரைத் துடைத்து விட்டான்.

✻

சகல விதமான

✻ ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கும்

✻ புடவை வகைகளுக்கும்

✻ குழந்தைகள் சிறுவர்களுக்கான ஆடை வகைகளுக்கும்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

காவேரி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

பஸ் நிலையம்,

அச்சவேலி.

★ பாரதிதாசன் நூற்றாண்டை முன்னிட்டு அவரது
“தமிழியக்கம்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பி
லிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

நெஞ்சு பதைக்கும் நிலை

பாரதிதாசன்

கரும்பு தந்த தீஞ்சாரே
கனிதந்த நறுஞ்சுனையே
கவின்கெய் முல்லை

அரும்பு தந்த வெண்ணகையே
அணிதந்த செந்தமிழே
அன்பே, கட்டி

இரும்பு தந்த நெஞ்சுடையார்
துறை தோறும் நின்னெழிலைத்
சுடழித்து

எடுத்து மகிழ் இளங்குழந்தாய்
இசைத்து மகிழ் நல்யாழே
இங்குள்ளோர் வாய்

மடுத்து மகிழ் நறுந்தேனே
வரைந்து மகிழ் ஓவியமே
அன்பே, வன்பு

தொடுத்து மகிழ் நெஞ்சுடையார்
துறை தோறும் நின்னெழிலைத்
தோன்றா வண்ணம்

தடுத்து வரல் நினைக்கையிலே
நெஞ்சு பதைக்கும் சாற்ற
வாய் பதைக்கும்

பண்டு வந்த செழும் பொருளே
பார் அடர்ந்த இருட்கடலில்
படிந்த மக்கள்

கண்டு வந்த திருவிளக்கே
களிப்பருளும் செந்தமிழே,
அன்பே, வாழ்வில்

தொண்டு வந்த நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
துளிர்க்கா வண்ணம்

உண்டுவரல் நினைக்கையிலே
உளம் பதைக்கும் சொல்வதெனில்
வாய் பதைக்கும்

உடலியக்கமும் நல்லுயிரே
உயிரியக்கும் நுண்கலையே
மக்கள் வாழ்வார்

கடலியக்கும் சுவைப்பாட்டே
கண்ணாறு செந்தமிழே
அன்பே நாட்டில்

கெடல் இயக்கும் நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
கெடுக்கப் பாடு

படல் தன்னை நினைக்கையிலே
நெஞ்சு பதைக்கும் பகர
வாய் பதைக்கும்

வையத்தின் பழநிலவே
வாழ்வுக்கோர் புத்துணர்வே
மயிலே, மேலோர்

ஐயத்திற் கறிவொளியே,
ஆடல்தரும் செந்தமிழே,
அன்பே, தீமை

செய்யத்தான் நெஞ்சுடையார்
துறைதோறும் நின்னெழிலைத்
தீர்க்க எண்ணும்

மெய்யைத்தான் நினைக்கையிலே
நெஞ்சு பதைக்கும் விளக்க
வாய் பதைக்கும்.

பாடம் படிப்போம்

மு. திருஞானசேகரம்

பாத்திரங்கள்: சண்முகம் (தகப்பன்) இலட்சுமி (தாய்) சுமதி (மகள்) தாரணி, சிவராசா, கந்தையா.

(படலையில் மணிச் சத்தம் கேட்டல்)

சண்முகம்: பிள்ளை பிள்ளை சுமதி படலேக்கை மணி அடிக்குது போய் என்னண்டு பார்த்தாலோ தெரியாது.

(சுமதி போய்க் கடிதத்துடன் வரல்)

சண்முகம், என்ன கடிதம் போலை கிடக்குது. ஆருக்குக் கடிதம்?

சுமதி: அது எனக்குத் தான் ஐயா.

சண்முகம்: எங்கையிருந்து வந்திருக்குது பிள்ளை?

சுமதி: (கடிதம் பிரித்துப் படித்தல்) எங்களுக்கு நல்ல காலம் வந்திட்டுது.

சண்முகம்: என்ன... என்ன... என்ன சொல்லுறாய்?

சுமதி: ஒம் ஐயா. எனக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது.

சண்முகம்: உண்மை தானே பிள்ளை? என்ன வேலை பிள்ளை?

சுமதி: நாங்கள் எதிர்பார்த்தது போல ஆசிரியத் தொழில் தான்.

சண்முகம்: வாத்தித் தொழிலோ நல்லதாய்ப் போச்சு. எங்கையாம் வேலை போட்டிருக்கு.

சுமதி: பட்டதாரிகளுக்கு எப்படியும் சொந்த மாவட்டத்திலே தான் கிடைக்கும் திணைக்களத்திலேதான் போய்ப் பார்க்க வேணும்.

சண்முகம்: ஏதோ கடவுள் சண்முகம் திறந்திட்டான். பட்ட கஸ்ரம் எல்லாம் தீரப் போகுது. உங்கடை அம்மா அறிஞ்சதும் வலுவாச் சந்தோசப்படப் போகின்றா.

இலட்சுமி: (வந்தபடி) என்ன தகப்பனும் மகளுமாய் ஏதோ கதைக்கிறியள்.

சண்முகம்: இலட்சுமி எங்கடை கஸ்ரம் தீர கடவுள் சண்முகம் திறந்திட்டான் பிள்ளைக்கு வேலை கிடைச்சிருக்கு. நீ சொன்னாய் பெண்பிள்ளையாளுக்கு. ஏன் படிப்பு எண்டு. இப்ப பாத்தியே படிச்ச தின்றை அருமையை. பட்டப் படிப்புப் படிச்ச கையோடே வேலை கிடைச்சிருக்கு.

இலட்சுமி: என்ன வேலை பிள்ளை கொப்பர் ஒரேயடியாய் குதிக்கிறார்.

சுமதி: எல்லாரும் விருப்பின மாதிரியே வாத்தியாரம்மா வேலைதான் கிடைச்சிருக்கு.

இலட்சுமி: அப்படியோ? எப்ப தொடக்கயாம்.

சுமதி: வாற முதலாந் திகழ்விருந்து வேலை செய்யவேணும் ஓடத்தைப் பற்றிய விபரங்களை கல்விக் கந்தோரிலே போய்க் கேட்கவேணும்.

இலட்சுமி: கிட்டக் கிடைச்சு (தண்டா எவ்வளவு நல்லது.

சண்முகம்: படிக்கவிட வேண்டாம் என்று சொன்னவ இண்டைக்குப் பிள்ளைக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது எண்டதும் அவன் சந்தோசத்தைப் பாரன்.

இலட்சுமி: பிள்ளை படிக்கிறதிலே எனக்கு மட்டும் விருப்பமில்லையோ? ஊர்ச் சனத்தின்றை கதையாளாலையெல்லோ நானும் அப்படிக்கதைச்சுன்ன. பிள்ளை முன்னேறப் பொறுக்காத தாயும் இருப்பாளோ?

சுமதி: இனி எனக்கும் வேலை கிடைச்சிட்டுதுதானே எங்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லை.

சண்முகம்: பிள்ளை நீ படிச்ச வந்த மாதிரி உன்னுடைய மற்றத் தங்கைமார் முண்டு பேருமே நல்லாப் படிச்ச வாறானவை. அவளவையும் உன்னைப்போலே வேலை செய்வாள் தானே?

சுமதி: ஒம் ஐயா. சாந்தி இந்த வருசம் A/L சோதனை எடுக்கப் போறாள் அதிலே அவள் கம்பஸ் சுக்கு எடுபடுவாள் மற்றவள்

தேவியும் இரண்டு வருசத்திலே கம்பசுக்குள்ளே போயிடுவாள்.

இலட்சுமி: கடைக்குட்டி பாரதியும் படிப்பில் படுசட்டி. அவளும் படிச்ச முன்னுக்கு வருவாள்.

சண்முகம்: அப்ப எனக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்று சொல்லுபெட்டையளைப் பெற்றாலும் படிப்பிச்ச ஆளாக்கியிருக்கிறன்.

இலட்சுமி: உப்படிக்குதிக்காதையுங்கோ. பொம்பளைப்பிள்ளையள் படிச்ச உத்தியோகம் பார்த்தாலும் ஒருத்தன்றை கையிலே பிடிச்சுக் குடுக்கக்கைதானே எல்லாந் தெரியும்.

சண்முகம்: அதெல்லாம் அப்ப பார்ப்பம். என்ன படிச்ச உத்தியோகம் பார்க்கிற பிள்ளையெட்டையார் என்ன கேட்கப் போறான்.

சுமதி: ஏன் நீங்கள் இரண்டு பேரும் இப்ப சண்டை பிடிக்கிறியள் எல்லாம் நடக்கிறபடி நடக்குந்தானே.

சண்முகம்: அப்படிச் சொல்லு பிள்ளை.

இலட்சுமி: என்னவோ எல்லாம் நல்லபடி முடிஞ்சால் சரி. எதுக்கும் என்றை பிள்ளைக்கு வேலை கிடைச்சால் நல்லதொரு பொங்கல் பொங்குறதாய் பிள்ளையாரை வேண்டினான்.

சுமதி: ஏன்மமா. பிள்ளையாரே வேலை தேடித் தந்தவர். எங்கையோ இருக்கிற அந்தப் பிள்ளையாரைவிட முன்னாலே இருந்து கஸ்ரப்பட்டு எங்கடை முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மகிழும் தாய்

தந்தைதான் மா எங்களுக்குக் கடவுள்.

சண்முகம்: அது சரி தான் பிள்ளை இந்த காலத்திலே பிள்ளையன் தாய் தகப்பனையும் மதிக் கிறதில்லை. காலம்மாறி கலியுகம் முத்திப்போச்சு.

இலட்சுமி: தகப்பனும் மகளும் என்ன சொன்னாலும் எங்கடை குடும்பத்துக்கு மட்டுமில்லை இந்த ஊருக்கே படியளக்கிறவர் அந்தப் பிள்ளையார்தான் அவர் விட்ட வழிப்படிதான் எல்லாமே நடக்கும்.

சுமதி: சரி அம்மா ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு விதமாய்க் கடவுளைக் காணுகின்ற நாங்கள் தாய் தந்தையர் வடிவில் கடவுளைக் காணுகிறோம்.

சண்முகம்: அதாவதுதான் பெரியவையும் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று சொல்லி, தாய்

தந்தையரைத் தெய்வத்துடன் ஒப்பிட்டிருக்கின்றம்.

சுமதி: அது மட்டுமில்லையப்பா அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம் எண்டுச் சொல்லிப் போயிருக்கின்றம். அவையவை தாங்கள் விரும்பியபடி கடவுளைக் காணலாம்.

சண்முகம்: சரிபிள்ளை கொம்மா விரும்பிறபடி செய்யட்டன்.

சுமதி: அது அம்மாவின்ரை விருப்பம். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அம்மாவின் நம்பிக்கை அது.

இலட்சுமி: அப்ப சரி நாளைக்கே செய்வம்.

சுமதி: சரி அம்மா. நான் கமலா வீட்டுக் கொருக்காப் போய் வாறன். (போதல்)

திரை
(தொடரும்)

அறிமுக எழுத்தாளர் கவனத்திற்கு...

புத்தெழில் புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்துவதை மகிழ்ச்சியுடன் செய்வது கண்டுபலர் தமது படைப்புக்களை எமக்கு அனுப்பிய வண்ணம் உள்ளனர். அவற்றுள் மிகவும் தகுதியானவை பிரகரிக்கப்படும். ஆனால் படைப்புக்கள் அனுப்பும்போது உங்களின் பெயர், முகவரி, முதலான விபரங்களைத் தவறாது குறிப்பிடவும். இவ்விபரங்கள் இல்லாது புனைபெயருடன் மட்டும் வரும் படைப்புக்கள் பிரகரிக்கப்படமாட்டாதென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

- ஆசிரியர் -

புலனாகாத தடைகள்

மேகலா - சிவப்பிரகாசம்

'இராசாத்தி போய்ப் படிக்கத் தொடங்கு. இப்படியே விளையாடிக் கொண்டு திரிஞ்சால் ஓ.எல். ரெஸ்ட் எப்படிச் செய்யப் போறாய்?'

அம்மாவின் அறைகூவலால் நான் படிக்கும் அறைக்குள் வந்து உட்காருகிறேன்.

இன்று பாடசாலையில் தந்த வீட்டு வேலைகளையும், ரியூசனில் தந்த வீட்டு வேலைகளையும் கட்டாயம் ஒழுங்காகச் செய்து கொண்டு போகவேண்டும். எத்தனை நாட்கள்தான் வீட்டுவேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யாமல் சென்று பாதி நாட்கள் வளைந்து ஒழிந்து தப்பித்துக் கொண்டும் மீதி நாட்கள் பேச்சு வாங்கிக் கொண்டும் காலத்தைக் கழிப்பது?

நான் எடுத்த மன உறுதியுடன் பாடத்தில் மனதைப் பதிக்க முயல்கின்றேன்,

'அக்கா ஸ்கூலில் மிஸ் சொன்னவ நாளைக்கு எங்களை ஒரு கண்

காட்சிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போறன் என்று. நீங்கள் போக வில்லையா?'

தங்கச்சி மாலாவின் குரல் என்கவனத்தை ஈர்த்தது.

'ஓ! எங்கடை ஸ்கூலிலையும் இதைப் பற்றிக் கதைச்சவை. ஆனால் ஒழுங்காக ஒண்டும் சொல்லவில்லை.'

'அக்கா ரியூசனில் இன்று எங்களுடைய தமிழ்ச் சேர் நள வெண்பா படிப்பித்தவர். ஒரே பகிடி.'

'மாலா! கொஞ்சம் சும்மா இரு! அம்மா! இங்க மாலாவைப் பாருங்கோ. என்னைப் படிக்க விடாளாம்.'

'நீர் படியும் நான் போறன்'

தங்கச்சி ஆத்திரத்துடன் வெளியேறுகின்றாள்.

முதலில் விஞ்ஞான பாடத்
தைப் படிக்கத்தொடங்குகிறேன்.
'மனிதனின் உடல் அமைப்பு
என்ற பாடப் பக்கத்தைப் புரட்
டினேன்.

காலையில் பாடசாலைக்குச் செல்
லும் போது இரத்தம் வெள்ள
மாகப் பரந்து கிடக்க கோரமாக
கொலையுண்டு கிடந்த அந்தச் சட
லம் மறக்கமுடியாத கோரமாக...

'அம்மா! காலமை பள்ளிக்
கூடம் போகக்கை வழியிலே ஒரு
அண்ணாவை யாரோ கொலை
செய்து போட்டிருந்ததைக் கண்
டனான்.'

'உதை எல்லாம் நீ ஏன் பாத்
தனி? அதை மறந்து போட்டு
இப்ப படி.'

அம்மாவின் குரலிலே அடுப்பி
லிருந்த சொதியின் கொதி மாறி
விட்டதோ!

நான் மீண்டும் படிக்கத்
தொடங்குகின்றேன்.

'குருதி சிவப்பு நிறமான ஒரு
திரவமாகும். சாதாரணமாக ஒரு
மனிதனில் 5.5 இலிற்றர் குருதி
அடங்கி உள்ளது.'

அந்த அண்ணாவைச் சுற்றி எவ்
வளவு இரத்தம்.

இதென்ன திரும்பவும் அந்த
நினைவு. அம்மா சொன்ன மாதிரி
அதைப் பார்க்காமலேயே இருந்
திருக்கலாம்.

என்னென்று பார்க்காமல் இருப்
பது? பாடசாலைக்குப் போகும்
நேரம், பாடசாலைக்குச் செல்லும்
வழியில் கொலை செய்திருந்தால்
பார்க்காமல் எப்படிப் போவது?

'இப்ப அதை விட்டுட்டுப் படிப்
போம்.

அந்த அண்ணாவைப் பார்த்
தால் ஒரு ஏ எல். படிக்கிற
அண்ணா அளவாக இருந்தார்.
படிக்கிற அண்ணாவாக இருக்கும்.
நல்ல கெட்டிக்கார அண்ணாவாக
இருந்தால் ஏதாவது சிந்திக்கா
மல் கதைக்காமல் இருக்கமாட்
டார்.

சீ திரும்பத் திரும்ப அதைப்
பற்றியே நினைவு வருகிறது.
படிக்க வேண்டும்.

அந்த அண்ணா இவ்வளவு பிரச்
னையையும் எவ்வளவு பாடுபட்
டுப் படிச்சிருப்பார். கடைசியாய்
என்ன பிரயோசனம்?

'ராசாத்தி என்ன யோசனை?
அந்த யோசனையே? அதை விட்
டிட்டுப் படி.'

அம்மா அருகே வந்தது கூட
அவர்களுக்கேட்டதுத்தான் தெரி
கின்றது.

அந்த யோசனையை எங்கே விடு
வது? அந்த அண்ணாவுக்குப் பக்
கத்தில் இருந்து அழுத அம்மா
மைப் பார்த்திருந்தால் இவ
இன்று முழுவதும் அழுதிருப்பா.
திரும்ப 87 நினைவு இவ்விற்கு வந்
திருக்கும்.

ஓ 87லே எங்கடை அம்மம்மா
வைச் சுட்டுப் போட்டுப் போக
வும் அவ இப்படித்தான் கிடந்
திருப்பா.

பிறகு நாங்கள் ஒரு த் த ரு ம்
போய்ப் பார்க்க முடியாத நிலை
யிலே மெல்லமெல்ல உருக்குலைந்து
எலும்பாகி

அந்த எலும்பை ஒரு மாதத்
திற்குப் பிறகு அம்மா போய்ப்
பார்த்த போது எப்படி இருந்
திருக்கும்!

அப்பாவும் அம்மாவும் அதைப்
போய்ப் பார்க்கக் கூட எங்களை
விடவில்லை.

ஆனால் அந்த நினைவுகள் என்னை
விடவில்லையே.

என் கண்கள் பனித்தன.

'அக்கா'

தம்பி எழுப்பிய சத்தத்தில் சுய
நினைவிற்கு வருகின்றேன்.

'அக்கா இந்தக் கணக்கைச்
சொல்லித்தாறிங்களே?'

தம்பி பரிதாபமாக என்னைப்
பார்க்கிறான்.

நான் கணக்கைச் சொல்லிக்
கொடுத்து முடித்த பொழுது

'ராசாத்தி சாப்பிட வா!'

அம்மா எங்களைச் சாப்பிட
அழைத்தார்.

நாங்கள் மூவரும் சாப்பிட்டு
முடித்து விட்டு வந்த பொழுது
மணி எட்டரைக்கு மேலாகிவிட்
டது.

'அட எட்டரை மணியாகிவிட்
டதா'

நான் ஏக்கத்துடன் கண்களைப்
புத்தகத்தில் புரளவிடுகிறேன்.

உண்டகளை தொண்டருக்கும்
உண்டு என்பார்கள். சாப்பிட்ட
பின் உறக்கம் விரைவில் வந்து
விடும். உறங்காமல் எப்படியும்
படிப்பது. சிறிது நேரம் படித்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன்.

அப்பாடா! ஒருவாறாக விஞ்
ஞானப் பாடத்தைப் படித்துவிட்
டேன். தமிழ்ப் பாடத்தில் பாட
சாலையில் தந்த வீட்டு வேலைகளைச்
செய்யத் தொடங்குகின்றேன்.

நும் நும் நும்

தொடங்கி விட்டாங்கள். இனி
எங்கே நிம்மதியாப் படிப்பது?

நாங்கள் அனைவரும் ஒருவர்
முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்
கொண்டு இருக்கின்றோம்

ஸி'விச்சை அணையுங்கோ.
பிரச்சினை இல்லை.'

அப்பாவின் சொற்படி மின்
விளக்கை அணைத்து விட்டு சத்
தங்கள் ஓயுமட்டும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றோம்.

சற்று நேரத்தில் சத்தங்கள்
படிப்படியாக நின்று விட்டன.

'அப்பா லைற்ரைப் போட்டுப்
படிக்கத் தொடங்கவா?'

மெல்ல என் எண்ணத்தை
வெளியிட்டேன்.

அப்பா அனுமதி வழங்கிவிடுப்
படுக்கச் சென்று விட்டார்.

எனக்குத் தனியாக இருக்கும்
பொழுது அடி மனதில் ஒரு பயம்
எப்பொழுதுமே இருந்து கொண்டிருக்கும். சற்றுத் துணிவை வர
வழைத்துக் கொண்டு தமிழ்
வீட்டு வேலைகளை முடிப்பதில் கவ
னத்தைச் செலுத்தினேன்.

'டொக் டொக்'

என்ன சத்தம்? யாரோ கத
வைத் தட்டுவது போல இருந்
தது.

இரவில் இந்தச் சத்தத்தின் நடுவில் நேற்றைய இரவின் நினைவு வருகிறது.

அம்மா தன் வேலைகளை முடித்து விட்டுப் படுத்த பின் நேற்று உட்கார்ந்து படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

‘ஐயோ! கள்ளன்! கள்ளன்!’

முன் வீட்டில் தகரச் சத்தமும் நந்தாவின் அலரல் ஒலியும் காதைப் பிளந்தன. அப்பா பதறிக்கொண்டு எழுந்து சகல மின் விளக்குகளையும் போட்டார்.

பக்கத்து வீட்டு செல்லையா மாமா அப்பாவை அழைத்து

‘தம்பி இந்தத் தகரத்தில் அடியுங்கோ, என்ன பேசாமல் இருக்கிறியள்?’

அவர் வார்த்தைகள் சற்றுச் சூடாக வெளிப்பட்டன.

அப்பாவும் அவருமாகச் சேர்ந்து வாத்தியக் கச்சேரியில் ஈடுபட்டார்கள்.

நேற்றும் அந்தப் பயத்தில் படுத்து விட்டேன்.

‘டொர் டொக்’

மீண்டும் அதே சத்தம். இதயத்தில் டிக் டிக் ஒலி என் காதருகே கேட்டது. எழுந்து போய் அப்பாவை எழுப்புவோமா?

படக் ஒரு அறைக் கதவு திறந்தது. என் இதயம் நின்றிவிட்டது போல் இருந்தது. எழுப்பக்கூடக் கால்கள் வரவில்லை.

‘மியாவ் மியாவ்’

கள்ளனல்ல பூனைதான்.

ஆனால் இனி படிக்க முடியும் போலத் தெரியவில்லை.

கண்களை உறக்கம் அழுத்துகின்றது. உறக்கம் கூட நிம்மதியாக இருக்காதே பயங்கரக் கனவுகளுடன்

நான் படிக்காமல் விட்டால் கூடப் பரவாயில்லை, மனநோய் எதுவும் வந்து விடுமோ என்னவோ!

சிந்தனையைத் திசை திருப்ப மனம் பதறியது.

மாலை ஆறுமணியிலிருந்து இரவு பத்தரை மட்டும் விஞ்ஞானப் பாடம் மட்டுமா படித்துள்ளேன். அடக் கடவுளே!

தமிழ், கணிதம், ஆங்கிலம் அப்பா நாளைக்கு ரீச்சரிடம் நல்ல மங்களந்தான் வாங்கிக் கட்ட வேண்டும். நாளைக்கு கட்டாயம் பள்ளிக்கூட, ரியூசன் வீட்டு வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் பேச்சு வாங்க முடியாது.

என் மனம் ஓலமிடுகிறது!

நாளை மட்டும் நடைமுறையில் விதிவிலக்காய் இருக்கப் போகிறதா?

படிக்க வேண்டும் என்ற என் உறுதி ஒவ்வொருநாளும் குலைக்கப்படுவதை நினைக்கும் போது... கதறி அழவேண்டும் போல் இருக்கின்றது.

இதையாரிடம் சொல்லி அழுவது? சொன்னால் கூட நிலைமை மாறப் போகிறதா?

ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் இதற்காக நான் மட்டும்தான் அழுகிறேன் என்றமில்லை. அழப் போகிறேன் என்றும் இல்லை.

விற்பனையாகிறது!

★ தமிழறிஞர்களின் ஆய்வுக்கும்,

★ மாணவர்களின் வரலாற்றுத் தகவல்களுக்கும் சிறந்த நூல்

செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்

பல்கலைப் புலவர் க.சி.குலராத்தினம்

கடரொளி வெளியீட்டகம், யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 45/-

எல்லா புத்தகசாலையிலும் கிடைக்கும்

விற்பனையாகிறது

நிருவாகி, கடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம், 121/4, மானிப்பாய் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

சூரியா பார்மஸி

பஸ் நிலைய முன்பாக அச்சவேலி

எங்களிடம் சகல விதமான ஆங்கில மருந்து
களை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் நியாயமான
விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மற்றும் குழந்தைகளுக்கான

- ★ பால்மா வகைகள்
- ★ ஒடிக்கொலோன்
- ★ ஒலிவ் ஒயில்
- ★ மற்றும் தேன்
- ★ நெய்
- ★ ஆயுள்வேத மருந்து வகைகள்
- ★ விளைவுதடம்

என்பவற்றையும் மலிவான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கால்நடை வைத்தியர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட
கோழிக்குஞ்சுகள், வெள்ளை சேவற்குஞ்சுகள், கறுப்புவறிக்
குஞ்சுகள், சேவற் குஞ்சுகள், பிறவுன் பேட்டுக் குஞ்சுகள் என்
பவற்றை நம்மிடம் ஓடர் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் ஆதரவிற்கு நன்றி

சூரியா பார்மஸி

பஸ்நிலையம், அச்சவேலி

இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. மு. திருஞானசேகரம் அவர்களால்
சுடரொளி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.